

مقایسه تجربی سنجه‌های دینداری: دلالت‌های روش شناسانه کاربرد سه سنجه در یک جمعیت

سید حسین سراجزاده، محمدرضا پویافر

(تاریخ دریافت ۸۷/۴/۲۵، تاریخ پذیرش ۸۷/۱۲/۷)

چکیده: موضوع سنجش دینداری همواره یکی از دغدغه‌های اساسی پژوهشگران حوزه دین بوده و بر همین اساس پژوهشگران فراوانی تلاش و اهتمام خود را صرف ساختن سنجه‌های مناسب دینداری کرده‌اند. هرجند که برخی از سنجه‌های ساخته شده بیشتر از بقیه مورد استفاده قرار گرفته‌اند، با وجود این، هنوز اجتماعی درباره مناسبت سنجه‌ها به وجود نیامده است. پرسشی که نقطه عزیمت این پژوهش قرار گرفته است، این بوده که آیا سنجه‌های منقوص دینداری میزان دینداری با سایر متغیرها استفاده از سنجه‌های منقوص منجر به نتایج منقوصی می‌شود؟ برای بررسی این موضوع، سه سنجه مشهور دینداری که در پژوهش‌های ایرانی مورد استفاده قرار گرفته و با با این تفاوت ساخته شده‌اند (سنجه گلак و استارک، سنجه شجاعی زند و سنجه خداباری فرد) در یک جمعیت واحد مورد آزمون قرار گرفتند. این کار به روش پیمایش و با نمونه‌ای ۳۵۲ نفره از دانشجویان خوابگاهی دانشگاه سمنان در سال تحصیلی ۸۶-۸۵ انجام شد.

یافته‌های تحقیق نشان داد که اولاً، هر سه سنجه از اعتبار و پایایی بالایی برخوردارند. ثانیاً، از نظر تعیین سطح دینداری، سنجه خداباری فرد سطح دینداری را بالاتر از دو سنجه دیگر نشان می‌دهد. با این حال، این تفاوت چندان قابل ملاحظه نیست و میزان دینداری نمونه بر حسب هر سه سنجه دینداری در سطح بالایی قرار دارد. ثالثاً، از نظر رابطه دینداری با سایر متغیرها، رابطه‌های بدست آمده برای هر سه سنجه تقریباً بکسان بود. دلالت‌های این یافته‌ها برای پژوهش‌های آتی به تفصیل مورد بحث قرار گرفته است.

مفهوم کلیدی: دین، سنجه دینداری، مدل گلاك و استارک، مدل یومی دینداری

۱. مقدمه و طرح مسئله

سنچش دینداری همواره یکی از دغدغه‌های اساسی پژوهشگران حوزهٔ دین بوده و تلاش و اهتمام فراوانی به آن اختصاص یافته است. این اهمیت از آن جا ناشی می‌شود که تعیین میزان پایبندی افراد به دین و زمینه‌ها و عوامل مؤثر بر آن و نیز بررسی رابطهٔ دینداری با سایر متغیرهای اجتماعی همواره از موضوعات مهم و مورد توجه پژوهشگران اجتماعی حوزهٔ دین بوده است. به‌طورکلی دو رویکرد کلی در پژوهش‌هایی که به‌نوعی به سنچش دینداری می‌پردازند وجود دارد. طرفداران رویکرد نخست عقیده دارند که اگرچه محتواهای آموزه‌ها و اعتقادات ادیان مختلف متفاوت است، ولی دینداری در همهٔ ادیان دارای جنبه‌ها و ابعاد مشابهی است. در نتیجه برای سنچش دینداری می‌توان از مدل واحدی استفاده کرد که شامل مضامین و محتواهای متفاوت و متناسب با ادیان و جوامع مختلف باشد. نمونهٔ بارز چنین رویکردی در مدل سنچش دینداری گلاک و استارک قابل مشاهده است (نگاه کنید به گلاک و استارک، ۱۹۶۵؛ هیل و هود، ۱۹۹۷؛ سراج‌زاده و توکلی، ۱۳۸۴). در مقابل، رویکرد دوم قائل به این است که برای هر جامعه یا دست‌کم گروهی از جوامع که مردم آن پیرو یک دین خاص‌اند، باید مدل خاص آن دین را ارائه کرد. طرفداران این رویکرد حتی به ویژگی‌ها و ساختار اجتماعی یک جامعه برای ساخت مدل سنچش دینداری توجه می‌کنند (نگاه کنید به البليخی، ۲۰۰۷؛ شجاعی‌زند، ۱۳۸۴).

پرسشی که در این مقاله مورد توجه قرار گرفته، این است که صرف‌نظر از بحث نظری مربوط به عام یا خاص‌بودن مدل مربوط به سنچه‌های دینداری، با توجه به اهداف پژوهشگران اجتماعی در استفاده از سنچه‌ها، آیا به کاربردن سنچه‌های متفاوت نتایج متفاوتی را در پی خواهد داشت؟ به عبارت دیگر آیا در تعیین سطح دینداری گروه‌های اجتماعی و نیز بررسی رابطهٔ دینداری با سایر متغیرها، که دو هدف عمدهٔ پژوهشگران تجربی دین است، سنچه‌های مختلف به نتایج کاملاً متفاوتی می‌انجامند؟ برای پاسخ دادن به این پرسش‌ها لازم است چند سنچه در یک جمعیت آزمون شوند.

از آنجاکه مطالعات پیشین دربارهٔ دینداری در جمیعت‌های آماری متفاوت بوده، در نتیجهٔ امکان پرداختن به پرسش‌های فوق برای آن‌ها فراهم نبوده است. در این مطالعه، سه سنچهٔ دینداری که با رویکردهای مختلفی ساخته و ارائه شده‌اند، به‌طور همزمان روی یک جمیعت و نمونهٔ آماری واحد اجرا شده است. با این کار، عامل دیگر مؤثر بر تفاوت میان نتایج حاصل از کاربرد سنچه‌های مختلف، یعنی خطای فرایند گردآوری اطلاعات و تفاوت ناشی از آن نیز کنترل می‌شود؛ چراکه با اجرای همزمان چند سنچه در یک مطالعه، میزان و نوع این خطای

برای همه آن سنجه‌ها یکسان می‌ماند و اصطلاحاً این عامل – خطای گردآوری اطلاعات – کنترل می‌شود.

علاوه بر مسئله سنجش میزان دینداری، موضوع اعتبار و پایانی سنجه‌های دینداری نیز در مطالعات تجربی از اهمیت بالایی برخوردار است. اگرچه هر کدام از سنجه‌هایی که به طور تجربی در پژوهش‌های مختلف به کار رفته‌اند، مورد آزمون اعتبار و پایانی و در صورت لزوم اصلاح سنجه قرار گرفته‌اند، اما مقایسه اعتبار و پایانی این مقیاس‌ها به‌طور همزمان اطلاعات دقیق‌تری را به صورت مقایسه‌ای در اختیار پژوهشگران قرار می‌دهد.

۲. چارچوب مفهومی

تعريف دین و دینداری یکی از موضوعات پرگفت‌وگو و مجادله در بین پژوهشگران اجتماعی و روانی بوده است (نگاه کنید به روف، ۱۹۷۹؛ هیل و هود، ۱۳۸۲؛ همیلتون، ۱۳۸۱؛ شجاعی‌زند، ۱۳۸۴؛ سراج‌زاده و توکلی، ۱۳۸۳). در بین جامعه‌شناسان دو رویکرد نسبت به تعريف دین وجود دارد: جوهری^۱ و کارکردنی^۲. رویکردهای کارکردنی دین را براساس کارکردهایی مثل انسجام اجتماعی و معناخواهی تعريف می‌کنند، درحالی‌که رویکردهای جوهری دین را به همان ترتیبی که مردم آن را می‌فهمند تعريف کرده، آن را مجموعه‌ای از باورها و مناسک می‌دانند که ناظر به موجودات مقدس و متعالی و الگوهای اجتماعی ارتباط با آن‌هاست (گریل و توماس، ۱۹۹۴: ۳). تعريف ما از دین در این پژوهش تعريفی جوهری است و عبارت خواهد بود از «ظایمی سازمان یافته از باورها (عقاید) و رفتاره که بهنوعی به حوزه مافوق طبیعی (مابعد‌الطبیعه) یا قلمرو موجودات الاهی و روحانی مربوط می‌شود». این تعريف در بسیاری از مطالعات تجربی و اجتماعی دین به‌طور ضمنی مورد استفاده قرار می‌گیرد (برای نمونه، شجاعی‌زند، ۱۳۸۴؛ طالبان، ۱۳۸۴؛ سراج‌زاده، ۱۳۸۳؛ پالس، ۱۳۸۲).

۲-۱. تعريف دینداری

تعريف مفهومی: دینی‌بودن^۳، عنوان عامی است که به هر فرد یا پدیده‌ای که ارزش‌ها و نشانه‌های دینی در آن متجلی باشد، اطلاق می‌شود. تجلی ارزش‌ها و نشانه‌های دینی بودن فرد را در نگرش، گرایش و کنش‌های آشکار و پنهان او می‌توان جست‌وجو کرد. فرد دیندار خود را مقید

1. essential

2. functional

3. religiousness

به رعایت دستورات و توصیه‌های دینی می‌داند. همین تقدیم و اهتمام او به آموزه‌ها و دستورات دینی، او را از انسان‌های دیگر متمایز می‌سازد. بر این اساس، به دو طریق می‌توان فرد دیندار را از دیگران بازشناخت: نخست پاییندی و التزام دینی اش و دوم «پیامده» دینداری و آثار آن در فکر و جان و عمل فردی و اجتماعی او. پس به بیانی کلی‌تر، دینداری یعنی داشتن «التزام دینی»^۱ به نحوی که نگرش، گرایش و کنش‌های فرد را متأثر سازد. از آن‌جا که نوع و جهت این تأثیر را ادیان تعیین می‌کنند، کشف و شناسایی آن مستلزم مطالعات درون‌دینی است. عمق و شدت تأثیرگذاری و روند تغییرات آن، مشخصاتی است که از طریق وارسی‌های بیرونی روان‌شناسان و جامعه‌شناسان به دست می‌آید و لاجرم در آن از روش‌های تجربی- مقایسه‌ای استفاده می‌شود (شجاعی‌زند، ۱۳۸۴: ۳۵ و ۲۶).

تعريف عملیاتی دینداری: از اوایل دهه ۶۰ که گرهراد لنسکی نخستین مدل سنجش دینداری را پیشنهاد کرد تا امروز که گونه‌های مختلفی از مدل‌های سنجش دینداری با رویکردهای مختلف ارائه شده‌اند، ابعاد و شاخص‌های دینداری تحولات بسیاری را به خود دیده است (شجاعی‌زند، ۱۳۸۴: ۳۴).

در طول دو دهه ۱۹۶۰ و ۱۹۷۰، هیچ موضوعی در مطالعات تجربی دین به اندازه تعیین مشخصات مفهومی دینداری مورد توجه قرار نگرفته است. اگرچه مفهوم دینداری پیش از سال ۱۹۶۰ در پژوهش‌های علوم اجتماعی به کار رفت و تعریف عملیاتی شد، ولی چارچوب تحلیلی مورد نیاز برای تعریف عملیاتی این مفهوم در طول دهه ۱۹۶۰ توسعه یافت. سپس در دهه ۱۹۷۰ با پذیرش نگرش‌ها و تکنیک‌های جدید، پژوهش درباره این موضوع به سرعت رشد پیدا کرد. اکنون در پرتو مطالعات متعدد، پژوهشگران به موضوع نسبتاً مشترک رسیده‌اند و اظهار می‌دارند که دین و در نتیجه دینداری پذیره‌هایی چند بعدی هستند (سراج‌زاده و توکلی، ۱۳۸۳: ۵۸-۶۲).

از آن‌جا که معمولاً هدف از سنجش یک مفهوم مانند دینداری در یک جمعیت معین، به دست آوردن تصویری کلی از یک جامعه در ارتباط با مفهوم مورد بررسی است، روش مطالعه در چنین مواردی نیز باید به گونه‌ای انتخاب شود که نتایج آن تا حد امکان قابل تعمیم به کل جامعه باشد. از این‌رو روش‌های کمی و ابزارهای متناسب با آن، بهویژه پرسش‌نامه، مناسب‌ترین روش و ابزار سنجش در چنین مواردی به شمار می‌آیند. بنابراین، برای سنجش دینداری در یک جمعیت، بانمونه‌ای بزرگ و تعمیم‌پذیر، مناسب‌ترین روش و ابزار، روش‌های کمی و استفاده از

1. religious commitment

پرسش‌نامه است. انواع مختلف سنجه‌های دینداری در واقع در پاسخ به همین نیاز ارائه شده و مورد استفاده قرار گرفته‌اند.

بیشتر سنجه‌های ارائه شده برای دینداری، با توجه به چند بعدی بودن مفهوم دینداری، کمابیش بر مبنای یک مدل نظری که ابعاد آن را مشخص می‌کند، استوار هستند. بر این اساس باید گفت بدون داشتن یک مبنای نظری به سختی می‌توان تفکیک و تمایز دقیق و قابل اتفاقی میان ابعاد دینداری قائل شد. البته بدون داشتن یک مدل نظری مستحکم نیز می‌توان اقدام به سنجش دینداری کرد، اما در این صورت، سنجه ارائه شده تنها پاسخگوی اقتضایات یک پژوهش خاص یا حد اکثر پژوهش‌های کاملاً مشابه با پژوهش انجام شده خواهد بود. بنابراین برای آن‌که مشخص شود دینداری شامل چند بعد می‌شود و هر بعد چه معرفه‌ای را برای سنجش دربرمی‌گیرد، لازم است بر شالوده یک بنیان نظری یا براساس استقراری تجربی مدلی ساخته و پرداخته شود. بر مبنای این مدل می‌توان برای هر یک از ابعاد گوناگون مفهوم مورد سنجش، معرفه‌ها یا گویه‌های مناسبی در نظر گرفته و پرسش‌نامه یا ابزار سنجش خود را بازیم.

تفاوت میان مدل و سنجه

پیش از وارد شدن به تعاریف عملیاتی سنجه‌هایی که در این مطالعه مورد بررسی قرار گرفته، لازم است تا تفاوتی که بین مدل و سنجه وجود دارد، تصریح شود. مدل‌های سنجش، اصولاً مبتنی و مأخذ از یک چارچوب نظری مشخص یا نتیجه استقرار تجربی هستند. در عین حال، این مدل‌های سنجش، یک دستگاه منسجم مفهومی را می‌سازند و مسیر و روش‌های امکان‌پذیر مطالعه را نیز مشخص می‌کنند. در مقابل، سنجه یک ابزار اندازه‌گیری است که بر مبنای اصول و اجزای یک مدل خاص ساخته می‌شود. بنابراین، میان «مدل دینداری» و «سنجه‌های اندازه‌گیری» میزان و تغییرات آن، فاصله قابل توجهی وجود دارد که باید با عملیاتی‌سازی مفاهیم و تعیین معرفه‌ای مفهومی پیموده شود. بعلاوه، عوامل دیگری از قبیل اقتضایات مربوط به موضوع و جمعیت مورد مطالعه، امکانات زمانی و مکانی و مالی و بضاعت علمی و سلایق روش‌شناسخی محقق هم در انتخاب و ساخت یک سنجه مؤثر است. نکته مهم این‌که، ممکن است برخی از مدل‌ها به سبب گسترده‌گی و پیچیدگی شان نیازمند بهره‌گیری از روش‌های چندگانه باشند و در نتیجه رعملیاتی کردن آن‌ها به بیش از یک سنجه نیاز شود. علاوه بر این هر سنجه تا رسیدن به یک شکل استاندارد نهایی و مقبول احتمالاً دچار تغییرات متعددی خواهد شد. بنابراین همان‌طور که شجاعی‌زند (۱۳۸۴: ۵۲ و ۵۱) یادآور می‌شود، اصرار بر یک روش یا سنجه

ثابت در طول زمان مانع از پیشرفت در مطالعات دینداری و دستیابی به الگوهای بهینه خواهد بود.

۲-۲. معرفی سنجه‌های مورد استفاده

با اهمیت یافتن پژوهش‌های تجربی درباره دین در بین روان‌شناسان و جامعه‌شناسان ایران در دهه گذشته، تلاش‌هایی به منظور ارائه سنجه‌های معتبر از دینداری صورت گرفته است. در سال ۱۳۷۵ سراج‌زاده سنجه گلاک و استارک را که یک سنجه پرکاربرد در بین پژوهشگران اجتماعی است با آموزه‌های دینی تشیع تطبیق داد و در پژوهش خود مورد استفاده قرار گرفت (نگاه کنید به سراج‌زاده، ۱۹۹۸ و سراج‌زاده، ۱۹۹۶؛ الف: ۱۳۸۳-۱۶۴). این سنجه سپس بارها در سایر تحقیقات داخلی مورد استفاده قرار گرفت (نگاه کنید به کاظمی و فرجی، ۱۳۸۵). بنابراین، سنجه گلاک و استارک به دلیل تکرار در استفاده به عنوان یکی از سنجه‌های مورد بررسی انتخاب شده است.

در بین پژوهشگران ایرانی تلاش‌های دیگری نیز برای ساختن سنجه‌های دینداری و کاربرد آن‌ها در پژوهش‌های اجتماعی انجام شده است. در این بین شجاعی زند (۱۳۸۴) از حوزه جامعه‌شناسی و گلزاری (۱۳۸۴) و خدایاری فرد (۱۳۸۵) از حوزه روان‌شناسی کوشیده‌اند تا مدل و سنجه‌های مستقلی برای کاربرد در جامعه ایران ارائه کنند. از میان دو سنجه روان‌شناسی، سنجه خدایاری فرد مورد استفاده این پژوهش قرار گرفت زیرا امکان دسترسی به آخرین نسخه سنجه گلزاری فراهم نشد. مهم‌تر آن‌که گلزاری معتقد است سنجش اعتقادات دینی واریانس قابل توجهی ندارد و در نتیجه باید از سنجش دینداری حذف شود (گلزاری، ۱۳۸۴). این عقیده موجب تمایز سنجه گلزاری از سنجه‌های دیگر می‌شود. همچنین آخرین نسخه اصلاح شده کار خدایاری فرد مبتنی بر کار جمعی از روان‌شناسان است که می‌تواند از اولویت بیشتری برای بررسی و مطالعه برخوردار باشد. در کنار این سنجه روان‌شناسی، سنجه شجاعی زند هم برای بررسی مقایسه‌ای شایان توجه است زیرا حاصل بررسی انتقادی وی از مدل‌های دینداری ساخته‌شده در غرب و اهتمام نظری وی برای ارائه یک مدل و سنجه ویژه برای اسلام و ایران است. در ادامه این سه سنجه با اختصار معرفی می‌شوند.

۲-۲-۱. سنجه کلاگ و استارک با عنوان «مقیاس تعهد دینی»

طی دو دهه ۱۹۵۰ و ۱۹۶۰، در تلاش برای فهم و تبیین دین در امریکا گلاک بحث ابعاد التزام دینی را مطرح کرد. وی این بحث را در سال ۱۹۶۲ گسترش داد و با همکاری استارک در سال ۱۹۶۵ به شرح و بسط آن پرداخت. هدف اصلی آن‌ها از طرح این مباحث عموماً درک شیوه‌های مختلفی بود که مردم با تسلی به آن خود را مذهبی تلقی می‌کردند. به نظر گلاک و

استارک همه ادیان جهانی بمرغم آن که در جزئیات بسیار متفاوت‌اند، دارای حوزه‌هایی کلی هستند که دینداری در آن حوزه‌ها، جلوه‌گر می‌شود. این حوزه‌ها که می‌توان آن‌ها را به مثابه ابعاد اصلی دینداری در نظر گرفت، عبارت‌اند از: اعتقادی، مناسکی، تجربی، فکری و پیامدی (گلاک و استارک، ۱۸:۱۹۶۵ - ۳۷).

بعد اعتقادی^۱، باورهایی را دربرمی‌گیرد که انتظار می‌رود پیروان آن دین، به آن‌ها اعتقاد داشته باشند. گلاک و استارک این باورها را در هر دین خاص، به سه نوع باور تقسیم کردند: باورهای پایه‌ای مسلم که ناظر به شهادت دادن به وجود خداوند و معرفی ذات و صفات اوست، باورهای غایتگرا که هدف و خواست خداوند از خلقت انسان و نقش انسان را در راه نیل به این هدف بازمی‌نمایاند و باورهای زمینه‌ساز که روش‌های تأمین اهداف و خواست خداوند و اصول اخلاقی ای را که بشر برای تحقق آن اهداف باید به آن‌ها توجه کند، در برمی‌گیرد.

بعد مناسکی^۲ یا عمل دینی، اعمال دینی مشخصی نظیر عبادت، نماز، شرکت در آیین‌های مقدس خاص، روزه‌گرفتن و... را که انتظار می‌رود پیروان هر دین آن‌ها را به جا آورند، دربرمی‌گیرد. گلاک و استارک بر این نکته تأکید ورزیدند که لازم است در عملیاتی کردن این بعد، علاوه بر مشارکت در فعالیت‌های مناسکی، تفاوت‌های مربوط به ماهیت یک عمل و معنای آن عمل نزد فاعلان آن نیز بررسی شود.

بعد تجربی^۳ یا عواطف دینی، در عواطف تصورات و احساسات مربوط به برقراری رابطه با وجودی همچون خداکه واقعیت غایی یا اقتدار متعالی است، ظاهر می‌شود. گلاک و استارک در عین آگاهی از مشکلات مطالعه بعد تجربی دین، برای تعریف عملیاتی این بعد، روشنی را مطرح کردند که چهار نوع از جلوه‌های عواطف دینی، شامل توجه، شناخت، اعتماد یا ایمان، و ترس را دربرمی‌گرفت.

بعد فکری یا دانش دینی^۴، اطلاعات و دانش اساسی را در مورد اصول عقاید دینی و کتب مقدس که انتظار می‌رود پیروان آن‌ها را بدانند، شامل می‌شود.

بعد پیامدی^۵ یا آثار دینی، شامل پیامدهای باور، عمل، تجربه و دانش دینی در زندگی روزمره فرد معتقد و روابط او با دیگران است (گلاک و استارک، ۱۸:۱۹۶۵ - ۳۷؛ سراج‌زاده و توکلی، ۱۳۸۳: ۶۴ - ۶۲). این ابعاد به طور خلاصه در جدول ۱ آمده است.

- 1. ideological/religious belief
- 3. experimental/religious feeling
- 5. consequential/religious effects

- 2. ritualistic/religious practice
- 4. intellectual/religious knowledge

جدول شماره ۱. مدل سنجش دینداری در سنجه گلاک و استارک

ابعاد دینداری	مؤلفه هر بعد
اعتقادی	باورهای پایه ای مسلم
	باورهای غایتگرا
	باورهای زمینه‌ساز
مناسکی	عبادت
	نماز
	روزه
	شرکت در آیین‌های مقدس خاص
(عواطف دینی)	توجه
	شناخت
	اعتماد و ایمان
	ترس
پیامدی	پیامدهای باور، عمل، تجربه و دانش دینی
	در زندگی روزمره

سنجه گلاک و استارک مهم‌ترین کاری است که بهنوعی بر تمام حوزه مطالعات سنجش دینداری اثر داشته است. «مقیاس تعهد دینی» گلاک و استارک (۱۹۶۶) بهنوعی پرکاربردترین سنجه غربی در پژوهش‌های دینداری جامعه‌شناسان داخلی است (کاظمی و فرجی، ۱۳۸۵). با آنکه این مدل دارای پنج بعد است، ولی در سنجه‌های مورد استفاده در ایران با این استدلال که آموزش رسمی اجباری دین در نظام آموزشی کشور باعث می‌شود تا دانش دینی معرف مناسبی برای التزام دینی نباشد (سراج زاده، ۱۳۸۳: الف: ۱۶۸)، بعد دانش دینی به کار نرفته است. در نتیجه، سنجه گلاک و استارک در این پژوهش با چهار بعد اعتقادی (۷ گوییه)، بعد عواطف دینی یا تجربی (۶ گوییه)، بعد پیامدی (۶ گوییه) و بعد مناسکی (۷ گوییه) تعریف عملیاتی شده است.

۲-۲-۲. مدل و سنجه دینداری شجاعی زند

شجاعی زند (۱۳۸۴) با این استدلال که مدل‌های غربی موجود برای دینداری، عموماً تفاوت‌های میان ادیان و پیروان آن‌ها را در جوامع مختلف نادیده انگاشته و بر حسب دین مسیحیت طراحی و تدوین شده‌اند، در پی آن برآمده تا بر مبنای اصول دین اسلام، شرایط

اجتماعی ایران و در نظر گرفتن اصول لازم برای یک مدل جامع سنجش دینداری، ابعاد مختلف دین را از دیدگاه جامعه‌شناختی متمایز و تبیین کند. به اعتقاد وی، دینداری دارای ابعاد و اجزایی برآمده از وجوده مختلف دین است که به توبه خود در تناسب با ابعاد وجودی انسان است، لذا او تلاش دارد تا مدل پیشنهادی اش از یکسو بیانگر نسبت‌های منطقی میان این مقولات باشد و از سوی دیگر علاوه بر ابعاد، تجلیات دینداری مانند آثار و پیامدهای عمیق آن را که در سنجش به کار می‌آیند، نمایان سازد (شجاعی‌زنده، ۱۳۸۴: ۵۲-۵۳).

به نظر شجاعی‌زنده، از آن‌جا که دین برای انسان است، نمی‌تواند ناظر به جنبه‌ها و ابعادی غواص از ابعاد وجود انسان باشد. وی برای آن‌که ابعاد دین و دینداری را به ابعاد وجودی انسان مرتبط کرده و مدلی برای سنجش دینداری در ایران بسازد، به آرای اجتماعی فلسفه و متكلمان مسلمان در این باره متولّ می‌شود. زیرا به نظر او اختلاف نظر در چیستی دینداری یک دعوای کلامی است که تنها با مراجعت به متن مقدس یک آیین یا بررسی تجربه و تعالیم نخستین آن قابل رفع است (شجاعی‌زنده، ۱۳۸۴: ۳۷ و ۳۸). بر این اساس، با تلقی دینداری به عنوان تأثیر و تجلی کم یا زیاد دین در ذهن، روان و رفتار فرد و پیگیری آن از طریق ابعاد تفصیل یافته‌اش، یعنی عقیده، ایمان، عبادت، اخلاق و شریعت، پنچ بعد را برای دینداری در نظر می‌گیرد که

جدول شماره ۲. مدل سنجش دینداری در سنجه شجاعی‌زنده

ابعاد وجودی انسان	وجوده دین	ابعاد دین	ابعاد دینداری	نشانه‌های دینداری	پیامدهای دینداری
ذهن	معرفتی	اعتقادات	معتقدبودن	داشتن معلومت دینی	بینش الهی
روان	عاطفی	اعیانیات	مؤمن بودن	انجام فردی عبادت	اهل معناپودن
		عبادیات	اهل عبادت‌بودن	انجام جمیع عبادت	
		اخلاقیات	اخلاقی عمل کردن	داشتن ظاهر دینی	متخلق‌بودن
تن	عملی	شرعیات	متشرع‌بودن	عمل به تکالیف فردی	ابرزا هوتی دینی
					داشتن اهتمام شعاری
					داشتن مشارکت دینی
					داشتن معاشرت دینی
					اهتمام دینی در خانواده

ماخذ: شجاعی‌زنده، ۱۳۸۴: ۵۴.

شامل معتقد بودن، مؤمن بودن، اهل عبادت بودن، اخلاقی عمل کردن و متشرع بودن است. این

مجموعه به طور خلاصه در مدل زیر، به شکلی که یک دستگاه منسجم مفهومی را پدید آورد و مراتب و پیوند میان اجزای آن را نیز نشان دهد، ارائه شده است.

شجاعی‌زند، بعد معتقد بودن (اعتقادیات) را از مؤمن بودن (ایمانیات) متمایز می‌کند. او معتقد است «عقیده» محتوای نظری یک آیین است که ناظر به موضوعات بنیادین هستی‌شناختی و مسائل غایی حیات است. اما «ایمان» شدت تعلق و عمق دلستگی و میزان اعتماد و اتكای به آن محتوا را می‌رساند. درواقع، عقیده از بعد ذهنی وجود انسان و ایمان از بعد روانی - عاطفی آن ناشی شده است. به همین شکل، نخستین مفهوم به وجه معرفتی و دومی به وجه عاطفی دین نزدیکتر است (همان: ۵۸). بنابراین، شجاعی‌زند معتقد است که بعد ایمانیات از طریق ابزارهای کمی مانند پرسش‌نامه قابل سنجش نیست. در نتیجه، براساس تعریف عملیاتی انجام‌گرفته در مدل سنجش دینداری شجاعی‌زند، این سنجه شامل ابعاد اعتقادات، عبادات، اخلاقیات و شرعیات است. سنجه شجاعی‌زند نخستین بار در پژوهش حبیب‌زاده (۱۳۸۴) به صورت ناقصی تعریف عملیاتی شد و مورد استفاده قرار گرفت. اما در این پژوهش، سنجه با نظر طراح مدل تعریف عملیاتی شده است.

۲-۲-۳. سنجه دینداری خدایاری فرد

سنجه ارائه شده از سوی خدایاری فرد مبتنی بر مطالعه تجربی در میان جمعیت دانشجویان است. به عبارت دیگر، او مقیاس سنجش دینداری خود را پس از ساخت به آزمون تجربی نهاده است. نخستین تلاش او در این باب در سال ۱۳۷۸ در پژوهشی با عنوان «تهیه مقیاس اندازه‌گیری اعتقادات و نگرش مذهبی دانشجویان» ارائه شده است. آخرین نسخه سنجه خدایاری فرد در گزارش تحقیق «آماده‌سازی و هنجاریابی مقیاس سنجش دینداری دانشجویان» (۱۳۸۶) منتشر شده است. این کار به همراهی گروهی از پژوهشگران روان‌شناس و با حمایت «انستیتو روانپژوهی و مرکز تحقیقات بهداشت روان» انجام شده است. سنجه‌ای که به عنوان سنجه خدایاری فرد در این مقاله مورد استفاده قرار گرفته، برگرفته از همین گزارش است.

بر اساس گزارش خدایاری فرد (۱۳۸۶)، تعریف دینداری در مدل وی مبتنی بر چهار نوع رابطه‌ای است که سید محمدباقر صدر در الفتاوی الواضحه به عنوان ساختار معارف اسلام مطرح می‌کند؛ یعنی رابطه انسان با خداوند، با خود، دیگران و جهان هستی. این ساختار با سه عنصر اساسی (عقاید، اخلاقیات و احکام) هماهنگ است که در تعریف دین توسط تعدادی از علماء از جمله جوادی آملی و مطهری مطرح شده است. از این نظر،

با توجه به این عناصر اصلی در دین و ویژگی‌های روان‌شناختی، عاطفی و رفتاری، دینداری چنین تعریف می‌شود: «شناخت و باور به پروردگار یکتا، انبیا، آخرت و جهان هستی در جهت قرب به خدا و التزام و عمل به وظایف دینی». در این تعریف سه بعد شناخت و باور، علایق و عواطف، و التزام و عمل با ابعاد فرعی به شرحی که در پی می‌آید تفکیک شده‌اند.

۱. شناخت و باور دینی:

– شناخت: به معنای دانش اصول دین یعنی یقین به خدا، آخرت، پیامبران و آگاهی از فروع دین است. باور: باور به معنای پذیرش، اقرار و تصدیق قلبی نسبت به اصول و شرایع دین است.

۲. علایق و عواطف دینی:

شامل تمام احساسات و عواطف مثبت و منفی است. عواطف مثبت در راستای شناخت و پذیرش قلبی نسبت به پروردگار یکتا و اولیای او، مؤمنان و تمامی دینداران، احکام دین، جهان هستی و جهان پس از مرگ در فرد دیندار به وجود می‌آید. عواطف منفی تحت تأثیر محبت به خدا و دین خدا، نسبت به دشمنان دین الهی و پیامبران و اولیای آن مطرح می‌شود.

– عواطف مثبت (حب): عبارت از احساس دوستی، تعلق خاطر و وابستگی قلبی به خدا، خود، دیگران و جهان هستی است.

– عواطف منفی: عبارت است از احساس دشمنی یا کراحت نسبت به کسانی که دشمن راه خدا، پیامبران و اولیای دین اند.

۳. التزام و عمل به وظایف دینی:

یعنی فرد دیندار در پی به وجود آمدن معرفت و احساس عاطفی نسبت به پروردگار، انبیا و اولیای دین، انجام تکالیف و احکام دینی را در حیطه شخصی، اجتماعی و اقتصادی بر خود بایسته بداند. مصادیق زیر مؤلفه‌های بعد «التزام و عمل به وظایف دینی» عبارت اند از:

اخلاق:

فردي: نماز، روزه، توکل، اجتناب از گناه، اخلاص، شکرگزاری، صبر، رفع نیازهای طبیعی، به طور متعادل، فضیلت‌جویی، پرورش نیروی عقلانی، پرهیز از لغو، رعایت حلال و حرام.

اجتماعی: خوش‌احلاقی و نیکوکاری رفتار، عفو و گذشت، وفا به عهد، صبر و حلم، احسان، ایثار، تعاون و همکاری، خمس و زکات، حج و جهاد، یاری مظلوم، اصلاح بین افراد، امر به معروف و نهی از منکر.

احکام:

فردي: نماز، روزه، حفظ محیط زیست، رعایت حلال و حرام، پرهیز از نگاه به نامحرم.

اجتماعی: خمس و زکات، حج و جهاد، رعایت حقوق ذوی‌الحقوق (خدایاری‌فرد)، ۱۳۸۵: ۱۳-۱۸.

مجموعه ابعاد دینداری در مدل خدایاری‌فرد در جدول ۳ آمده است. تعداد گویه‌های مربوط به هر بعد در پرسشنامه نهایی عبارت است از: ۳۸ گویه برای شناخت و باور دینی، شامل ۱۳ گویه برای مؤلفه شناخت دینی و ۲۵ گویه برای مؤلفه باورهای دینی، ۲۰ گویه برای علایق و عواطف دینی، و ۵۵ گویه برای التزام و عمل به وظایف دینی.

جدول شماره ۳. مدل سنجش دینداری در سنجه خدایاری‌فرد

خدا			
انبیا و اولیا	شناخت دینی		
آخرت			
وظایف دینی			
پذیرش خدا، عالم غیب و ملایکه		شناخت و باور دینی	
پذیرش انبیا و اولیا و کتب آسمانی	باورهای دینی		
پذیرش زندگی اخروی			
پذیرش احکام و قوانین الهی			
خدا			
پیامبران و امامان	عواطف مثبت	کرایش‌ها، علایق و عواطف دینی	
ذوی‌الحقوق			
دشمنان خدا و اولیائی خدا	عواطف منفی		
وابستگی به دنیا			
فردی	اخلاق		
اجتماعی		التزام و عمل به وظایف دینی	
فردی			
اجتماعی	احکام		

مأخذ: خدایاری‌فرد، ۱۳۸۵: ۹۵.

۳-۳. مقایسه ابعاد نظری سنجه‌های مورد بررسی

مدل گلاک و استارک بر یک مبنای استقرایی و با مقایسه، تدقیق، و تأمل در وجوده دینداری ادیان مختلف و نیز با بررسی تجربی سنجه‌های دینداری پیشین، و با فرض این‌که همه ادیان علی‌رغم تفاوت در محتوا، قالب‌ها و جلوه‌های واحدی دارند ارائه شده است (گلاک و استارک، ۱۹۶۵: ۱۸-۱۹). به عبارت دیگر می‌توان گفت که پیش‌فرض نظری گلاک و استارک وحدت صورت ادیان براساس یک تعریف غایت‌گرایانه از دین بوده است (همان: ۱۷) و بر این اساس پنج بعد را تشخیص می‌دهند و آن‌ها را در همه ادیان مشترک می‌دانند. با وجود این، وقت روشناسانه آن‌ها ایجاب می‌کند که مطالعات تجربی مقایسه‌ای را برای تعیین اعتبار بین فرهنگی مدل خود پیشنهاد کنند (همان: ۳۸).

شجاعی‌زند و خدایاری‌فرد نقطه عزیمت نظری و روши تا حدی متفاوت با گلاک و استارک دارند. آن‌ها به روشی قیاسی با استناد به آرای متکلمان مسلمان ابعاد دین و دینداری را استنتاج کرده و در مدل خود معرفی می‌کنند (شجاعی‌زند، ۱۳۸۴؛ خدایاری‌فرد، ۱۳۸۶).

شجاعی‌زند این وجود و ابعاد را براساس ابعاد وجودی انسان (ذهن، روان، و تن) و متناظر با این وجود بسط می‌دهد. با وجود این، او سه جنبه معرفتی، عاطفی، و رفتاری دین را (که متناظر با سه بعد دهنی، روانی، و تنی وجود انسان هستند)، برای همه ادیان مشترک می‌داند.

علی‌رغم این‌که نقطه عزیمت نظری و روشن‌شناسانه گلاک و استارک با شجاعی‌زند و خدایاری‌فرد متفاوت است، در نهایت ابعاد معرفی شده برای دینداری در مدل‌های آنان به نوعی متناظرند.

در هر سه مدل سنجش دینداری، بعد اعتقادی (معتقد بودن) با اندکی تفاوت، تنها بعد مشترک است. این بعد در مدل خدایاری‌فرد با عنوان «شناخت و باور دینی» آمده است. در این مورد باید خاطرنشان کرد که بعد «اعتقادیات» در مدل شجاعی‌زند، شامل «داشتن معلومات دینی» به عنوان یکی از نشانه‌های دینداری ذیل این بعد نیز می‌شود؛ یعنی همان عنوانی که در مدل غربی گلاک و استارک به عنوان یک بعد مستقل «دانش دینی» می‌آید. علاوه بر این، شجاعی‌زند، به دلایلی که پیش از این آمد، ایمان را از اعتقاد متمایز می‌کند.

آن‌چه در سنجه گلاک و استارک به عنوان بعد تجربی (عواطف دینی) مطرح است، از نظر شجاعی‌زند نوعی تقلیل بعد مؤمن بودن (ایمانیات) است که غربیان در سنت مسیحی برای منظور کردن بعد ایمان در سنجه‌های دینداری به کار برده‌اند. بنابراین، در مدل شجاعی‌زند بعدی با عنوان «تجربه (عواطف دینی)» مشاهده نمی‌شود. در

مقابل همان طور که گفته شد، شجاعی زند قائل به بعدی به نام ایمانیات (مؤمن بودن) برای دینداری است که از نظر مفهومی تا حدی شبیه به بعد تجربی است، اما قایل سنجش با ابزاری مانند پرسشنامه نیست. شجاعی زند بعد تجربی را تقلیل بعد ایمانیات برای سنجش پذیر ساختن آن می‌داند. بعد تجربی (عواطف دینی) به شکلی مشابه با مدل گلاک و استارک در مدل خدایاری فرد با عنوان «علایق و عواطف دینی» وجود دارد. اما بعد «علایق و عواطف دینی» در مدل خدایاری فرد بیشتر معطوف به محبت خدا و اولیای خدا و ذوی الحقوق و دشمنی و عواطف منفی نسبت به دشمنان خدا و اولیای خدا و یا وابستگی به دنیاست؛ در حالی که بعد تجربی (عواطف دینی) در مدل گلاک و استارک بسیار کلی تر از حب و بغض دینی و شامل عواطف و احساساتی مانند ترس و توبه، تقرب نسبت به خداوند و موجودات متعالی دینی است. همچنین بعد تجربی (عواطف دینی) در مدل گلاک و استارک شامل زیرمُولفه «ایمان» نیز می‌شود؛ یعنی آن‌چه در مدل شجاعی زند به عنوان یک بعد مستقل مطرح می‌شود (بعد مؤمن بودن یا ایمانیات). البته شاید عدم حضور بعدی مستقل با عنوان تجربی (عواطف دینی) در مدل شجاعی زند به دلیل آن باشد که اساساً شجاعی زند وجه عاطفی را یکی از جوهه (ونه ابعاد) دین — در کنترل وجوهی مانند وجه معرفتی، ارادی و عملی — می‌داند.

در باب ابعاد رفتاری، مدل گلاک و استارک شامل دو بعد مناسکی و پیامدهای دینداری است. اما شجاعی زند، ابعاد رفتاری را شامل عبادیات، اخلاقیات و شرعیات می‌داند. تفاوت ابعاد رفتاری دینداری در دو مدل گلاک و استارک و شجاعی زند در این جاست که شجاعی زند، آن‌چه را در مدل گلاک و استارک به عنوان پیامدهای دینداری مطرح است، با دو بعد شرعیات و اخلاقیات تفکیک می‌کند. او دلیل این کار را این ایراد در مدل گلاک و استارک می‌بیند که در این مدل، پیامدهای دینداری با نشانه‌های آن بهاشتباه بهم آمیخته شده‌اند. به همین دلیل، پیامدهای دینداری در مدل شجاعی زند نه یک بعد، بلکه سطحی از انتزاع را تشکیل می‌دهند. به همین لحاظ است که می‌بینیم در مدل شجاعی زند، داشتن معلومات دینی — یعنی آن‌چه در مدل گلاک و استارک به عنوان بعد داشش دینی مطرح است — به عنوان یکی از «نشانه‌ها» و نه یک بعد دینداری مطرح می‌شود. صرف نظر از این اختلاف در سطح نظری، رفتارهای دینی که در قالب بعد پیامدهای مدل گلاک و استارک مطرح است، در دو بعد «اخلاقیات» و «شرعیات» مدل شجاعی زند از هم متمایز می‌شوند. به دلیل این تمايز، مدل شجاعی زند حاوی معرفه‌های جزئی تری در سنجش

شرعیات – یا پیامدهای دینداری در مدل گلاک و استارک – است. به عنوان نمونه، در مدل شجاعی‌زند داشتن مشارکت دینی (با مصادیقی همچون تعلیمات دینی، امور خیریه و ساخت و تعمیر اماکن مذهبی)، داشتن معاشرت دینی و یا اهتمام دینی در خانواده، به عنوان نشانه‌های بعد شرعیات مطرح می‌شوند.

به جز بحث اختلاط یا تمایز ابعاد پیامدی (در مدل گلاک و استارک) یا شرعیات و اخلاقیات (در مدل شجاعی‌زند) آن‌چه در بعد مناسکی مدل گلاک و استارک می‌گنجد، در مدل شجاعی‌زند در قالب بعد عبادیات (عبادت‌کردن) قرار می‌گیرد. درواقع به رغم تفاوت لفظی در عنوان این بعد در دو مدل یادشده، محتوای آن‌ها مشابه است.

ابعاد رفتاری دینداری در مدل خدایاری فرد به‌طور کلی زیر عنوان «بعد التزام و عمل به وظایف دینی» می‌آید. بنابراین، در مدل خدایاری فرد، تفکیک و تمایزی میان وجود عبادی یا پیامدی (و به عبارت شجاعی‌زند، اخلاقیات و شرعیات) به صورت ابعاد مستقل وجود ندارد. هرچند ذیل بعد «الالتزام و عمل به وظایف دینی» دو وجه اخلاق و احکام از هم متمایز شده و ذیل این دو وجه نیز، بخش‌های فردی و اجتماعی این وجوده از هم تفکیک شده‌اند، با این حال، باید گفت آن‌چه در بعد رفتاری دینداری در مدل خدایاری فرد بر آن تأکید می‌شود، بیشتر «وظایف دینی» است؛ یعنی آن‌چه در فقه اسلامی به عنوان «امر واجب» از آن یاد می‌شود. این در حالی است که در دو مدل دیگر، بعد رفتاری دینداری شامل موارد دیگری به غیر از واجبات تیز می‌شود.

در جدول شماره ۴ تلاش شده تا ابعاد متناظر مدل‌های مورد استفاده، بر اساس مشابهت محتوا و مضمون آن‌ها، مشخص شوند.

جدول شماره ۴. ابعاد متناظر دینداری در سه مدل نظری مورد بررسی

ابعاد مدل شجاعی‌زند	ابعاد مدل گلاک و استارک	ابعاد مدل خدایاری فرد
معتقدبودن (اعتقادیات)	بعد اعتقادی	شناخت و باور دینی
مؤمن بودن (ایمانیات)	بعد تجربی (عواطف دینی)	علاقیق و عواطف دینی
اخلاقی عمل کردن (اخلاقیات)	بعد پیامدی	الالتزام و عمل به وظایف دینی
متشريع بودن (شرعیات)		
عبادت کردن (العبادیات)	بعد مناسکی	

۳. روشن مطالعه

۳-۱. نوع مطالعه

به‌اقتضای موضوع مورد پژوهش و اهداف آن که مقایسه تأثیر کاربرد سنجه‌های مختلف دیستداری بر تعیین میزان دیستداری و بررسی رابطه دیستداری با متغیرهای مختلف است، ناگزیر پژوهش حاضر یک مطالعه کمی بوده است. علاوه براین، از آنجا که ابزار گردآوری داده‌ها براساس این سنجه، پرسش‌نامه‌ای است که در نمونه‌ای از یک جمعیت بزرگ اجرا می‌شود، این مطالعه پیمایشی است. از جهت زمانی نیز با توجه به آن که کار بررسی مبتنی بر مطالعه یک جمعیت در یک زمان خاص است، یک مطالعه مقطعی محسوب می‌شود. علاوه بر این، از آنجا که این مطالعه در پی کشف تفاوت و شباهت سنجه‌های مورد بررسی – و نه علت‌کاوی رابطه میان متغیرها – است، یک مطالعه توصیفی خواهد بود؛ هرچند در بررسی تفاوت تحلیل رابطه و اعتبار سنجه‌ها، روابط بین متغیرها هم آزمون خواهد شد.

۳-۲. جمعیت و نمونه

همان‌طور که اشاره شد برای پاسخ‌دادن به پرسش‌های تحقیق لازم است تا سه سنجه مورد بررسی به‌طور هم زمان در نمونه‌ای واحد از یک جمعیت آزمون شوند. برای این منظور دانشجویان خوابگاهی دانشگاه سمنان انتخاب شدند. این دانشگاه دارای ۱۹۲۸ دانشجوی خوابگاهی (تا پایان سال تحصیلی ۸۵-۸۶) بود. از آنجا که دانشجویان دانشگاه سمنان از شهرهای مختلف کشور هستند، جمعیت این مطالعه به میزان مناسبی از گوناگونی برخوردار است. برای محاسبه اندازه نمونه از فرمول اصلاح شده کوکران و با فرض بیشترین پراکندگی متغیرهای مورد مطالعه ($p=0.05$ و $q=0.05$)، احتمال خطای نمونه‌گیری حداقل ۵ درصد و دقت احتمالی (d) ۰/۰۵ استفاده شد. بر این اساس حجم نمونه برابر با ۳۲۰ نفر به دست آمد. با پیش‌بینی ریزش احتمالی نمونه – که در این مطالعه به دلیل شکل اجرای پرسشنامه (تکمیل پرسشنامه به وسیله خود پاسخگو) ممکن بوده بیشتر از پژوهش‌های مشابه باشد – حدود ۱۰ درصد به حجم نمونه افزوده شد. در نهایت ۳۵۲ نفر به عنوان نمونه اصلی پژوهش تعیین شد. نمونه‌گیری به صورت خوشای (هر خوابگاه یک خوش) با پوشش تمام خوشها انجام شد و افراد نمونه در درون هر خوش به صورت تصادفی و متناسب با حجم خوش انتخاب شدند. لازم به ذکر است که برای بررسی اعتبار سنجه‌ها از آزمون گروه معیار هم استفاده شده است. برای

این منظور یک نمونه ۳۵ نفره از افرادی که دیندارتر شناخته می‌شدند و نیز به همان تعداد از افرادی که کمتر دیندار شناخته می‌شدند، انتخاب و سنجه‌های دینداری بین آن‌ها اجرا شد.

برای بررسی تفاوت و نیز تعیین اعتبار سازه سنجه‌ها از رابطه دینداری با متغیرهای بزهکاری، آنومی، پایگاه اجتماعی اقتصادی و استفاده شد. این متغیرها به این دلیل مطرح شدند که براساس تحقیقات پیشین بین آن‌ها و دینداری رابطه‌ای وجود دارد (به عنوان نمونه نگاه کنید به جانسون، جانگ، لارسن و دلی، ۲۰۰۱؛ ویتن، ۲۰۰۵؛ پری، ۲۰۰۷؛ سراج‌زاده، ۱۳۸۳ ب؛ طالبان، ۱۳۸۰). در اینجا لازم است تعریف عملیاتی این متغیرها به اختصار مطرح شود.

۳-۳. متغیرهای مورد بررسی

دینداری: همان‌طور که توضیح داده شد، متغیر اصلی این تحقیق دینداری است که براساس سه سنجه گلاک و استارک، شجاعی‌زند، و خدایاری‌فرد، به ترتیب با ۲۶، ۲۹، و ۱۱۳ گویه، تعریف عملیاتی شده است. گویه‌های مربوط به هر سنجه در بخش پیوست آمده است. در چینش سوالات مربوط به سه سنجه دینداری، سوالات مربوط به آن‌ها طوری در یکدیگر آمیخته شده‌اند که در نظر پاسخگو هیچ تمایزی بین سوالات سه سنجه مورد مطالعه آشکار نبوده و سوالات سنجه‌های مورد بررسی به صورت تصادفی بین یکدیگر قرار گرفته‌اند. از آن‌جا که در این مطالعه امکان هیچ دخل و تصرفی در سوالات پرسشنامه سنجه‌های مورد بررسی نبوده است، بهناگزیر تعدادی از سوالات مربوط به ابعاد و مؤلفه‌های مشترک دینداری بین سه سنجه، تا حدی به هم شبیه شده‌اند.

کجروی^۱: عمل یا رفتاری که به‌نوعی ناقص هنجارهای رسمی یا غیررسمی جامعه باشد کجروی تعریف شده است. در این پژوهش، به‌مانند پژوهش‌های عمده‌ای که در باب کجروی جوانان در کشور انجام گرفته و به‌ویژه پژوهش سراج‌زاده (۱۳۸۳ ب و ۱۹۹۸) و طالبان (۱۳۷۸)، این مفهوم با استفاده از سنجه خودگزارشی سنجیده شده است. تعریف عملیاتی این مفهوم مبتنی بر سنجش شاخص‌هایی چون پرخاشگری، مصرف مواد مخدر، دزدی، تخریب، کجروی جنسی و کجروی فرهنگی است. کجروی فرهنگی ناظر به آن

1. delinquency

رفتاری است که براساس معیارهای اخلاقی و نظام هنجاری سنتی و اسلامی ناپسند و جرم به حساب می‌آیند؛ مانند عدم رعایت پوشش اسلامی و استفاده از فیلم‌ها و موسیقی‌های غیر مجاز (سراج زاده، ۱۳۸۲).

برای آزمون پایایی مقیاس کجروی ضریب آلفای کرونباخ محاسبه شده است. بر این اساس، آلفای کرونباخ محاسبه شده برای مقیاس کجروی برابر با $.75$ بوده که در حد مناسبی برای پایایی مقیاس است.

آنومی^۱؛ منظور از آنومی یا آشفتگی اجتماعی، یک وضعیت بی‌قاعده‌گی یا بی‌هنجاری است که در آن افراد قادر نیستند براساس یک نظام از قواعد مشترک ارتباط برقارکند و نیازهای خود را ارضاء نمایند؛ در نتیجه نظم فرهنگی و اجتماعی از هم پاشیده می‌شود (رفعی پور، ۱۳۷۸: ۱۳). برای تعریف عملیاتی مفهوم آنومی در این مطالعه از گوییه‌های به کاررفته در طرح «نگرش‌ها و رفتار دانشجویان» (سراج زاده و جواهری، ۱۳۸۲) استفاده شده است. بر این اساس، ۷ گوییه برای سنجش آنومی در این مطالعه در نظر گرفته شد.

پایگاه اجتماعی-اقتصادی^۲؛ پایگاه اجتماعی-اقتصادی، م牲من رتبه یا مقام یک فرد در یک گروه، یا رتبه و مقام یک گروه نسبت به گروه‌های دیگر است (شایان‌مهر، ۱۳۷۷: ۲۶). به عبارت دیگر، پایگاه اجتماعی-اقتصادی، منزلت و جایگاهی است که هر فرد در جامعه از آن برخوردار است و یا تصور آن را دارد. از آن‌جاکه اکثر قریب به اتفاق دانشجویان از نظر اقتصادی وابسته به خانواده پدر و مادری خود هستند، تعریف عملیاتی این مفهوم در مورد دانشجویان مبتنی بر پایگاه اجتماعی-اقتصادی خانواده فرد است. برای تعریف عملیاتی این مفهوم، آن را به مانند روال رایج در پژوهش‌های اجتماعی، با سه بعد منزلت شغلی، درآمد و سطح اقتصادی و میزان تحصیلات می‌سنجیم.

برای طبقه‌بندی مشاغل مختلف در تعریف عملیاتی منزلت شغلی، از پژوهشی که کاظمی‌پور (۱۳۷۴) انجام داده، استفاده شده. برای تعریف عملیاتی درآمد اقتصادی به عنوان یکی از سه بعد پایگاه اقتصادی-اجتماعی، درآمد پدر یا سرپرست خانواده به عنوان شاخص درآمد اقتصادی محسوب شد. برای سنجش تحصیلات نیز، میانگین تحصیلات پدر و مادر (در صورت قوت پدر و مادر، آخرین مدرک تحصیلی آنان در زمان حیات) فرد را به عنوان شاخص تحصیلات در نظر گرفته شد. آلفای کرونباخ برای مقیاس پایگاه اجتماعی-اقتصادی برابر با $.73$ به دست آمده است، که حکایت از پایایی مناسب این مقیاس دارد.

علاوه بر مفاهیم اصلی تحقیق که تعاریف عملیاتی و مفهومی آن‌ها را ارائه دادیم، «جنسیت» نیز متغیر دیگری است که هم برای آزمون اعتبار سازه و هم برای مقایسه نتایج تحلیل متغیرها در میان سه سنجه مورد بررسی، مطالعه شده است.

یافته‌های تحقیق

خصوصیات زمینه‌ای

از ۳۲۶ نفر افسرداد نمونه ۴۹/۱ درصد را مردان و ۵۰/۹ درصد را زنان تشکیل می‌دهند. این ترکیب جنسیتی نمونه با ترکیب جنسیتی جمعیت آماری پژوهش تقریباً برابر است (۴۸/۹۶ درصد پسر و ۵۱/۰۴ درصد دختر). از نظر توزیع سنی، بیشترین فراوانی نمونه مورد مطالعه متعلق به گروه سنی ۱۸ تا ۲۰ سال است که ۱۱ درصد از نمونه را به خود اختصاص داده‌اند. در مقابل، تنها ۶/۹ درصد آن‌ان ۲۵ سال و بالاتر هستند. همچنین از لحاظ وضعیت تأهل، ۹۵/۷ درصد نمونه مورد بررسی مجرد و بسیه متأهل بوده‌اند. از نظر مقطع تحصیلی، ۸۹ درصد از پاسخگویان در مقطع کارشناسی، ۲/۸ درصد در مقطع کاردانی و ۷/۴ درصد در مقطع کارشناسی ارشد تحصیل می‌کرده‌اند.

مقایسه سه سنجه از نظر تعیین میزان دینداری پاسخگویان

اولین پرسش این تحقیق این بود که آیا سنجه‌های منتخب سطح دینداری را به صورت متفاوتی برآورده‌اند؟ برای قابل مقایسه‌شدن نتایج نمرات افراد در هر سه سنجه محدوده بین ۱ تا ۵ محاسبه شده‌اند. همان‌طور که در جدول شماره ۵ آمده است، هر سه سنجه میزان دینداری پاسخگویان را در حد بالایی برآورد کرده‌اند. میانگین نمره کل دینداری در دو سنجه گلاک و استارک و شجاعی زند زدیک و تقریباً یکسان است (به ترتیب ۳/۷۳ و ۳/۷۹). میانگین نمره کل دینداری در سنجه خدایاری فرد ۴/۰۲ است. بنا بر این، سنجه خدایاری فرد اندکی میزان دینداری را بالاتر نشان می‌دهد. لازم به یادآوری است که تفاوت‌های مشاهده شده بین سنجه‌ها حتی اختلاف اندک بین دو سنجه شجاعی زند و گلاک و استارک، براساس آزمون‌های *t* و *F*، از نظر آماری معنی دار و قابل تعمیم به جمعیت است. به عبارت دیگر، سنجه خدایاری فرد «سهیل گیرانه‌تر» از دو سنجه دیگر دینداری را می‌سنجد. از نظر انحراف معیار، هر سه سنجه تقریباً مشابه به هم هستند و پراکندگی یکسانی را در میان پاسخگویان نشان می‌دهند.

جدول شماره ۵. میانگین نمرات دینداری کل و ابعاد آن
بر حسب سه سنجه دینداری مورد مطالعه*

سنجه	بعد دینداری	میانگین	انحراف معیار
گلاک و استارک	دینداری کل	۳/۷۳	۰/۵۸
	اعتقادی	۴/۴۱	۰/۶۲
	تجربی / عاطفی	۴/۲۸	۰/۶۰
	پیامدی	۳/۲۲	۰/۸۶
	مناسکی	۳/۰۲	۰/۷۴
بیانی بیزند	دینداری کل	۳/۷۹	۰/۵۳
	اعتقادات	۴/۴۷	۰/۵۶
	عبدایات	۳/۱۸	۰/۷۵
	اخلاقیات	۳/۷۷	۰/۵۷
	شرعیات	۳/۸۰	۰/۷۰
ذرا فرد	دینداری کل	۴/۰۲	۰/۵۳
	شناخت و پاور دینی	۴/۳۵	۰/۵۷
	علاقیق و عواطف دینی	۳/۹۵	۰/۵۱
	التزام و عمل به وظایف دینی	۳/۸۲	۰/۵۸

* تمامی سطوح معناداری در تحلیل تفاوت بین سه سنجه و مقایسه دویده‌دی آنها، ۰/۰۰۰ است.

علاوه بر مقایسه میانگین نمرات دینداری در سه سنجه مورد بررسی، مقایسه فراوانی سطوح مختلف دینداری بین این سه سنجه نیز مفید است. برای طبقه‌بندی نمرات دینداری در سه سنجه مورد بررسی، محدوده نمرات که بین ۱ تا ۵ قرار دارند، به سه سطح پایین، متوسط و بالا تقسیم شده‌اند. نتایج در جدول شماره ۶ آمده است. بر این اساس، در سنجه گلاک و استارک، ۷۳/۳ درصد و در سنجه شجاعی زند، ۶۹/۶ افراد نمونه دارای دینداری سطح بالا بوده‌اند. در مقابل، در سنجه خدایاری فرد، ۸۳/۴ درصد افراد، دینداری سطح بالایی داشته‌اند. این یافته بهنوعی مؤید دوباره سهل‌گیرانه‌تر بودن سنجه خدایاری فرد است. با مقایسه فراوانی سطح پایین در سنجه‌های مورد بررسی نیز تمایز سنجه خدایاری فرد از دو سنجه دیگر نشان داده می‌شود. در سنجه گلاک و

استارک، ۲/۵ درصد و در سنجه شجاعی زند ۲/۸ درصد نمونه دینداری سطح پایین دارند. این در حالی است که در سنجه خدایاری فرد، تنها ۱/۲ درصد نمونه دینداری سطح پایین دارند.

جدول شماره ۶. سطح‌بندی دینداری کل و ابعاد آن بر حسب سه سنجه مورد مطالعه

سطح دینداری			بعد دینداری
بالا	متوسط	پایین	
۷۳/۳	۲۴/۲	۲/۵	گلاک و استارک
۶۹/۶	۲۷/۶	۲/۸	شجاعی زند
۸۳/۴	۱۵/۳	۱/۲	خدایاری فرد

از نظر ارزیابی سطح دینداری پاسخگویان در ابعاد مختلف دینداری، همان‌طور که جدول شماره ۵ نشان می‌دهد، تقریباً الگوی مشابهی در درون هر یک از سنجه‌ها مشاهده می‌شود. در هر سه سنجه نمره پاسخگویان در ابعاد اعتقادی و عاطفی / تجربی بیش از ابعاد مناسکی / عبادی و پیامدی / عملی / اخلاقی بوده است. در سنجه گلاک و استارک نمره پاسخگویان در دو بعد اعتقادی و تجربی به ترتیب ۴/۴۱ و ۴/۲۸ است درحالی که نمره آنان در دو بعد مناسکی و پیامدی به ترتیب ۳/۰۲ و ۳/۲۲ است. همین الگو در سنجه شجاعی زند هم به چشم می‌خورد، به گونه‌ای که نمره دینداری پاسخگویان در بعد اعتقادات ۴/۴۷، بعد عبادات ۱۸/۳ و ابعاد اخلاقیات و شرعیات به ترتیب ۳/۷۷ و ۳/۸۰ است. در سنجه خدایاری فرد هم که سهل‌گیرانه‌ترین سنجه از نظر برآورده میزان دینداری است، نمره افراد در بعد الترازن و عمل به وظایف دینی ۳/۸۲ است. درحالی که نمره آنان در دو بعد شناخت و باور دینی و علایق و عواطف دینی به ترتیب ۴/۲۵ و ۳/۹۵ است. در عین حال تفاوت نمره افراد در ابعاد دینداری، در سنجه خدایاری فرد کمتر از دو سنجه دیگر است.

۴-۳. مقایسه سه سنجه از نظر تعیین رابطه دینداری با سایر متغیرها
با توجه به این که یکی از هدف‌های استفاده از سنجه‌های دینداری در پژوهش‌های اجتماعی آزمون رابطه دینداری با سایر متغیرهاست، پرسش دوم این پژوهش این بود

که آیا استفاده از سنجه‌های مختلف رابطه متغیرها با دینداری را مستفاوت برآورد می‌کند؟ برای این منظور رابطه دینداری براساس این سه سنجه با متغیرهای کجروی، آنومی، پایگاه اجتماعی اقتصادی و جنسیت محاسبه و در جدول شماره ۷ نشان داده شده است. همان‌طور که ملاحظه می‌شود براساس هر سه سنجه، شدت رابطه دینداری با متغیرهای کجروی و آنومی تقریباً برابر و در حد متوسط است (بین ۰/۴۳ و ۰/۴۹). همچنین رابطه بین دینداری و پایگاه اجتماعی و اقتصادی و جنسیت نیز بر اساس سه سنجه تقریباً یکسان و در حد ضعیف است (بین ۰/۱۶ و ۰/۲۰- تا ۰/۱۴- برای پایگاه و بین ۰/۱۱ و ۰/۱۶- برای جنسیت). بنابراین سنجه‌های مستفاوت دینداری منجر به نتیجه مستفاوتی در آزمون رابطه دینداری و متغیرهای مورد بررسی نشده‌اند.

جدول شماره ۷. ضرایب همبستگی دینداری با متغیرهای مرتبط با دینداری

Eta	همبستگی بیرسون				ابعاد دینداری
	جنسیت	پایگاه	نمره آنومی	نمره	
۰/۱۱۴	-۰/۱۹	-۰/۴۶	-۰/۴۳	ضریب همبستگی	گلاک و استارک
۰/۰۳۹	۰/۰۰۱	۰/۰۰۰	۰/۰۰۰	سطح معنی‌داری	
۰/۱۱۲	-۰/۲۰	-۰/۴۶	-۰/۴۶	ضریب همبستگی	شجاعی‌زند
۰/۰۴۴	۰/۰۰۰	۰/۰۰۰	۰/۰۰۰	سطح معناداری	
۰/۱۵۹	-۰/۱۴	-۰/۴۵	-۰/۴۹	ضریب همبستگی	خدایاری فرد
۰/۰۰۴	۰/۰۰۹	۰/۰۰۰	۰/۰۰۰	سطح معناداری	

۴-۴. مقایسه سه سنجه از نظر آزمون‌های اعتبار و پایایی

همان‌طور که می‌دانیم، یکی دیگر از پرسش‌های اصلی این پژوهش بررسی مقایسه‌ای اعتبار و پایایی سه سنجه منتخب بود. در اینجا براساس روش‌های معمول برای آزمون اعتبار و پایایی به بررسی مقایسه‌ای سنجه‌ها می‌پردازیم.

۴-۴-۱. اعتبار معیار^۱

اعتبار معیار با دو روش گروه معیار و سنجه معیار قابل بررسی است. همان‌طور که پیش از این اشاره شد، برای آزمون اعتبار معیار سنجه‌های مورد بررسی روش مراجعت به

1. criterion validity

گروه‌های معیار مورد استفاده قرار گرفته است. داده‌های به دست آمده از دو گروه ۳۵ نفری مجزا (یک گروه مشهور به کمتر دینداری و یک گروه مشهور به بیشتر دیندار در جامعه)، که در جدول شماره ۸ آمده، نشان می‌دهد که براساس هر سه سنجه، اختلاف بین نمره دینداری دو گروه معیار در حد معناداری است. با این وجود، این اختلاف در سنجه گلاک و استارک بیش از سنجه شجاعی‌زند و خدایاری فرد است (به ترتیب $1/49$ و $1/25$ و $1/23$). هرچند شجاعی‌زند و خدایاری فرد از نظر نشان دادن تفاوت دو گروه تقریباً یکسان هستند، ولی از آنجا که سنجه خدایاری فرد سنجه سهل‌گیرانه‌تری است، حتی نمره گروه کمتر دیندار را بیش از حد متوسط نشان می‌دهد، درحالی که در دو سنجه گلاک و استارک و شجاعی‌زند نمره این گروه کمتر از حد متوسط (3) شده است. بدین ترتیب با توجه به آزمون اعتبار معیار گروه، سنجه گلاک و استارک از پیشترین و سنجه خدایاری فرد از کمترین اعتبار برخوردار است. محاسبه ضریب همبستگی افتراقی بین دو گروه معیار نیز این یافته را تأیید می‌کند. ضریب همبستگی افتراقی (Eta) برای سنجه گلاک و استارک بیشتر از این مقدار در دو سنجه دیگر است.

جدول شماره ۸. میانگین نمرات کل دینداری دو گروه معیار مورد بررسی
(میانگین از 5)

خدایاری فرد	شجاعی‌زند	گلاک و استارک	
۴/۵۶	۴/۱۲	۴/۲۳	میانگین گروه بیشتر دیندار
۳/۳۳	۲/۸۷	۲/۷۴	میانگین گروه کمتر دیندار
۱/۲۳	۱/۲۵	۱/۴۹	تفاوت بین میانگین دو گروه
۰/۷۳	۰/۷۷	۰/۸۱	Eta
۰/۰۰۰	۰/۰۰۰	۰/۰۰۰	سطح معناداری

از نظر اعتبار معیار براساس سنجه معیار، تنها راه ممکن برای بررسی این است که هر سه سنجه را معتبر فرض کنیم و ضریب همبستگی نمره افراد در یک سنجه با دو سنجه دیگر را مبنای مقایسه قرار دهیم. ضرایب همبستگی پیرسون بین نمرات سنجه‌ها حکایت از اعتبار بالای سنجه‌ها دارد، به طوری که ضریب همبستگی پیرسون هر سنجه با دو سنجه دیگر حدود 90% به دست آمده است.

۱-۲-۴. اعتبار سازه^۱

همان طور که پیشتر مطرح شد، پژوهش‌های معتبر پیشین نشان داده‌اند که بین دینداری و متغیرهای جنسیت، کجری، آنومی و پایگاه اقتصادی-اجتماعی رابطه وجود دارد. نشان دادن این رابطه می‌تواند مبنای برای آزمون اعتبار سازه برای سه سنجه مورد بررسی باشد. پیشتر در جدول شماره ۷ ضریب همبستگی این سه سنجه با متغیرهای مورد نظر ملاحظه شد. این ضرایب نشان می‌دهند که هر سه سنجه رابطه بین دینداری و این متغیرها را نشان می‌دهند و تفاوت شدت رابطه دینداری در سه سنجه با هر متغیر هم ناچیز (حداکثر ۰/۶٪) است. در نتیجه از نظر آزمون اعتبار سازه هر سه سنجه مورد بررسی از اعتبار تقریباً یکسانی برخوردارند.

۲-۳-۴. آزمون پایایی^۲

آزمون پایایی برای هر سنجه با دو روش انجام شد: محاسبه آلفای کرونباخ^۳ و محاسبه ضریب همبستگی بین دو نیمه مقیاس^۴. نتایج نشان می‌دهد که ضریب آلفای کرونباخ هر سه سنجه در حد کاملاً رضایت‌بخشی بالا است (برای سنجه‌های گلاك و استارك، شجاعی‌زند و خدایاري فرد به ترتیب ۰/۹۰ و ۰/۹۸). نکته قابل توجه در اینجا، ضریب پایایی بسیار بالا در سنجه خدایاري فرد است که عددی نزدیک به ۱ را نشان می‌دهد. این بزرگی قابل ملاحظه ناشی از زیادی گویه‌های سنجه خدایاري فرد (۱۱۳ گویه) در مقایسه با تعداد گویه‌های دو سنجه دیگر (حدود ۳۰ گویه) است. علاوه بر این، سنجه خدایاري فرد شامل تعدادی گویه‌های مشابه است که اگرچه دقیقاً با هم منطبق نیستند، اما از نظر مفهومی هم پوشانی بسیاری با هم دارند. همین مسئله خود، عملی در جهت افزایش ضریب آلفای کرونباخ مقیاس است.

پایایی سنجه‌های سه گانه به روش دو نیمه‌سازی نیز مورد بررسی قرار گرفته است. در این روش، گویه‌های هر مقیاس به طور تصادفی به دو بخش تقسیم شد و با محاسبه همبستگی میان این دو بخش، پایایی مقیاس بررسی شد.

ضریب همبستگی میان دو نیمه مقیاس برای سنجه گلاك و استارك، شجاعی‌زند، و خدایاري فرد به ترتیب برابر ۰/۶۴، ۰/۷۵ و ۰/۸۵ است. بنابراین، با معیار دونیمه‌سازی نیز سنجه خدایاري فرد از پایایایی بیشتری برخوردار است. این امر نیز ناشی از همان دلیلی است که در باره بزرگی ضریب آلفای کرونباخ آن مطرح شد؛ یعنی شمار زیاد گویه‌ها (۱۱۳ گویه).

- 1. construct validity
- 3. Cronbach's Alpha

- 2. reliability
- 4. Split halt

نتیجه‌گیری

پرسش‌های اصلی این مقاله این بود که، آیا سه سنجه مورد بررسی از نظر تعیین سطح دینداری جمعیت مورد مطالعه، تعیین رابطه دینداری با سایر متغیرها و نیز از نظر اعتبار و پایایی متفاوت هستند یا خیر؟ برای این منظور سه سنجه دینداری به‌طور همزمان بر روی یک جمعیت واحد اعمال شدند.

در ارتباط با تعیین سطح دینداری، سنجه خدایاری فرد دینداری نمونه مورد مطالعه را بیش از دو سنجه دیگر نشان داد (میانگین نمرات ۰۴/۰۲ از ۵). دو سنجه شجاعی زند و گلاک و استارک از این حیث تقریباً یکسان بودند (میانگین به دست آمده به ترتیب ۳/۷۹ و ۳/۷۳ بود). به عبارت دیگر، سنجه خدایاری فرد سطح دینداری جمعیت را سهل‌گیرانه تر و در حد قابل ملاحظه‌ای بالا برآورد می‌کند. در عین حال در هر سه سنجه از نظر تفاوت نمره افراد در ابعاد درونی، نمره پاسخگویان در ابعاد اصطلاحاً نرم دینداری (اعتقادی و عاطفی / تحریکی) در مقایسه با سایر ابعاد (عبدی / مناسکی و پیامدی / اخلاقی) بیشتر بود و از این حیث در هر سه سنجه الگوی یکسانی مشاهده شد. این یافته می‌تواند یافته قابل توجهی باشد. شاید بهنوعی با توجه به این یافته، بتوان ادعای برخی پژوهشگران حوزه دین به ویژه روان‌شناسانی مانند گلزاری (۱۳۸۴) را که معقدند به جای سنجش عام دینداری باید به سنجش رفتار و عمل دینی پرداخت، مورد بررسی جدی تری قرار داد. به نظر آنان، اعتقادات و نگرش‌های دینی واریانس قابل توجهی ندارند، و در نتیجه، معرفه‌های مناسبی برای تعیین سطوح التزام دینی نیستند.

با وجود الگوی مورد اشاره در بالا، تفاوت بین میانگین نمرات ابعاد در دو سنجه گلاک و استارک و شجاعی زند بیشتر از سنجه خدایاری فرد است، به طوری که تفاوت بین نمرات ابعاد دینداری در دو سنجه گلاک و استارک و شجاعی زند گاه تا حد ۱/۳۹ واحد بوده، درحالی که این تفاوت در سنجه خدایاری فرد، حداقل به ۰/۵۴ رسیده است.

براساس این یافته‌ها، تا آن‌جا که تعیین سطح دینداری یک جمعیت مورد نظر است، دو سنجه شجاعی زند و گلاک و استارک تفاوتی ندارند و پژوهشگران می‌توانند برای سنجش دینداری بدون دغدغه از هر کدام استفاده کنند. اما سنجه خدایاری فرد سطح دینداری را قادری بزرگنمایانه برآورد می‌کند و توان تمايزگذاری بین ابعاد آن هم کمتر است. در نتیجه از مطلوبیت کمتری در مقایسه با دو سنجه دیگر برخوردار است. باید افزود که طولانی‌بودن سنجه خدایاری فرد هم، که شاید دلیل اصلی آسان‌گیرانه بودن آن باشد، از مطلوبیت اجرایی آن می‌کاهد. شاید اگر سنجه خدایاری فرد بتواند باکاستن از شمارگویی‌ها در حد دو سنجه دیگر کوتاه شود، تفاوت آن با دو سنجه دیگر تقلیل یابد و از میزان بزرگنمایی آن کاسته شده و مطلوبیت اجرایی آن هم بیشتر شود.

در ارتباط با پرسش دوم یعنی تفاوت نتایج در بررسی رابطه دینداری با سایر متغیرها، داده‌های این تحقیق نشان داد که سه سنجه نتایج تقریباً مشابهی داشتند و شدت رابطه دینداری با متغیرهای کجروی، آنومی، پایگاه اقتصادی اجتماعی و جنسیت براساس سه سنجه تقریباً یکسان بود. در نتیجه تا آن‌جا که پژوهشگران در پی بررسی رابطه دینداری با سایر متغیرها هستند، براساس یافته‌های این تحقیق، کاربرد هر یک از سه سنجه منجر به تفاوتی در نتیجه نمی‌شود با وجود این همان‌طور که پیشتر اشاره شد، سنجه خدایاری فرد به دلیل طولانی بودن از مطلوبیت اجرایی برخوردار نیست.

از نظر مقایسه اعتبار و پایایی، یافته‌ها نشان داد که هر سه سنجه از اعتبار و پایایی مطلوبی برخوردارند. از نظر اعتبار سازه (رابطه میزان دینداری با متغیرهایی مثل کجروی، آنومی، پایگاه اقتصادی اجتماعی و جنسیت) سه سنجه تقریباً وضع یکسانی داشتند. اما از نظر اعتبار معیار که اهمیت زیادی در آزمون اعتبار سنجه‌ها دارد، سنجه گلاک و استارک از مناسبت بیشتر برخوردار بود، زیرا تفاوت دینداری بین دو گروه شناخته شده کمتر دیندار و بیشتر دیندار را بهتر نشان داد. در مقابل، سنجه خدایاری فرد کمترین تفاوت را بین دو گروه معیار نشان داد، در حدی که نمره گروه کمتر دیندار در این سنجه از متوسط نمره دینداری بالاتر بود.

از نظر اعتبار معیار براساس سنجه معیار، با فرض معیار بودن هر یک از سنجه‌ها برای دو سنجه دیگر، ضریب همبستگی بین آن‌ها حدود ۰/۹۰ به دست آمد که نشان‌دهنده اعتبار بالای سنجه‌هاست.

در مورد پایایی سنجه‌ها نیز باید گفت که هر سه سنجه از پایایی رضایت‌بخشی برخوردار بودند (آلفای ۰/۹۰ و بیشتر). با این حال، ضرایب پایایی سنجه خدایاری فرد بیش از دو سنجه دیگر بود. بیشتر بودن ضرایب پایایی سنجه خدایاری فرد به دلیل شمار زیاد گویه‌های آن است، یعنی همان عاملی که مطلوبیت اجرایی آن را کاهش می‌دهد.

براساس یافته‌های فوق، می‌توان گفت که با توجه به رضایت‌بخش بودن آزمون‌های اعتبار و پایایی برای هر سه سنجه، دو سنجه شجاعی‌زند و گلاک و استارک، که در مقایسه با سنجه خدایاری فرد، تمایز دو گروه معیار و تمایز بین ابعاد را بیشتر نشان می‌دهند و همچنین شمار گویه‌های آن‌ها تقریباً یک‌چهارم شمار گویه‌های خدایاری فرد است، از مطلوبیت بیشتری برخوردارند. نتیجه گیری دیگر این پژوهش می‌تواند این باشد، که به رغم انتقاداتی که به لحاظ نظری به سنجه بومی شده مبتنی بر مدل گلاک و استارک شده است و آن را برای اسلام و ایران نامناسب دانسته‌اند (شجاعی‌زند، ۱۳۸۴)، مناسب و شایستگی این سنجه از نظر تجربی از مدل رقیب خود، کمتر نیست و حتی از نظر اعتبار گروه معیار اندکی هم بیشتر است. بنابراین، می‌توان

گفت که نتایج به دست آمده به نوعی می‌تواند تأییدی بر ادعای عام و جهانی بودن مدل دینداری گلاک و استارک و کفايت سنجه بومی شده مبتنی بر آن باشد.

با وجود تحلیل یادشده در بالا در مورد همسانی تقریبی کاربرد دو سنجه شجاعی زند و گلاک و استارک، باید دو نکته مهم را یادآور شویم. نخست این که مدل سنجش دینداری شجاعی زند دارای بعدی مانند ایمانیات (مؤمن بودن) است که، همان‌طور که طراح مدل مطرح کرده با استفاده از ابزار پرسش‌نامه و روش‌های کمی قابل سنجش نیست (شجاعی زند، ۱۳۸۴). در نتیجه، ممکن است برای سنجش و یا ارزیابی غیرکمی دینداری مدل شجاعی زند از مدل گلاک و استارک کفايت بیشتری داشته باشد، هرچند که موضوع سنجش دینداری اصولاً در پژوهش کمی مطرح است.

بعلاوه، از آن جا که سنجه شجاعی زند برخلاف سنجه گلاک و استارک – که در پژوهش‌های متعدد مورد استفاده قرار گرفته – در این پژوهش برای دومنی بار به کار رفته است، نیاز است این سنجه با آزمون‌های تجربی بیشتری مورد بازنگری قرار گیرد. برای این سنجه (و حتی برای سنجه مبتنی بر مدل گلاک و استارک) هنوز این امکان وجود دارد که با ایجاد تغییراتی در گویی‌ها و معرف‌های ابعاد، منفع‌تر و دقیق‌تر شود.

یافته‌های این پژوهش تا حدی می‌تواند این بحث را تقویت کند مادامی که دین، به خصوص ادیان ابراهیمی، براساس یک تعریف جوهری از دین، مورد توجه‌اند، ابعاد دین و دینداری در مدل‌های مختلف بسیار مشابه، و علی‌رغم نام‌های متفاوتی که در هر مدل بر آن‌ها گذاشته می‌شود، متناظر هستند. البته ممکن است تأکیدات یک دین خاص بر بعدی از ابعاد دینداری بیشتر باشد ولی همه ابعاد تا حدی در همه ادیان قابل تمیز هستند. در نتیجه، دین به عنوان پدیده‌ای جهانی می‌تواند، در همه جوامع با ابعاد واحدی شناخته شود و دینداری در همه ادیان می‌تواند براساس مدل‌های واحدی سنجیده شوند. تا آن جا که به سنجه دینداری مربوط می‌شود، یافته‌های این پژوهش بر این امر دلالت دارد که مسئله تفاوت ادیان و جوامع قبل از آن که تفاوت در مدل باشد تفاوت در محتوی و مضمون مدل است. تلاش برای بومی‌کردن سنجه‌های دینداری (چنانچه مدلی از کفايت نظری و تجربی برخوردار باشد) درواقع تلاش برای پرکردن مدل (به عنوان قالب) با محتوای مشخص یک دین در جامعه و فرهنگ خاص است و نه لزوماً ابداع مدلی جدید. با وجود این، تلاش‌هایی که برای ابداع مدل‌های جدید صورت می‌گیرد باعث می‌شود تا مدل‌های سنجش دینداری از کفايت نظری و تجربی بیشتری برخوردار شوند. سخن آخر این‌که، موضوع رسیدن به سنجه‌ای اجتماعی و معیار برای دینداری، همان‌طور که پیشینه موضع در بین پژوهشگران غربی نشان می‌دهد (نگاه کنید به هیا و هود، ۱۹۹۸)، شاید

هدفی دست‌نیافتنی باشد. با این حال، تلاش برای نزدیکتر شدن به سنجة معيار در تحقیقات تجربی دینداری در ایران ادامه می‌یابد. در عین حال یافته‌های این تحقیق نشان داد، زمانی که هدف پژوهشگران برسی رابطه دینداری با سایر متغیرها باشد (و اکثر پژوهش‌هایی که مبادرت به ساختن سنجه دینداری می‌کنند، چنین هدفی دارند)، پژوهشگران ایرانی می‌توانند بدون دغدغه‌های نظری، با اطمینان تجربی و روش‌شناسانه هر یک از دو سنجه گلاک و استارک یا شجاعی‌زند را به کار ببرند.

منابع

- پالس، دانیل (۱۳۸۲)، هفت نظریه در باب دین، ترجمه محمد عزیز بختیاری، قم: مؤسسه آموزشی و پژوهشی امام خمینی.
- بوبافر، محمدرضا (۱۳۸۶)، بررسی مقایسه‌ای سنجه‌های دینداری، پایان‌نامه کارشناسی ارشد پژوهش علوم اجتماعی، دانشگاه تربیت معلم تهران.
- خدایاری‌فرد، محمد (۱۳۸۵)، آماده‌سازی و هنجاریابی مقیاس سنجش دینداری دانشجویان، دانشگاه تهران.
- خدایاری‌فرد، محمد (۱۳۸۴)، گستره پژوهش‌های داخلی در زمینه ساخت مقیاس‌های دینی، گزیده مقالات همایش مبانی نظری و روان‌سنجی مقیاس‌های دینی، چاپ اول، صص ۴۴۹-۵۰۹.
- رفعی‌پور، فرامرز (۱۳۷۸)، آنومی یا آشتفتگی اجتماعی (پژوهشی در زمینه پتانسیل آنومی در شهر تهران)، تهران: انتشارات سروش.
- سراج‌زاده، سید‌حسین و فاطمه جواهري (۱۳۸۲)، نگرش‌ها و رفتار دانشجویان: طرح پژوهشی دفتر برنامه‌ریزی اجتماعی و مطالعات فرهنگی وزارت علوم، تحقیقات و فناوری، انتشارات پدیده گونتبرگ.
- سراج‌زاده، سید‌حسین (۱۳۸۳)، بررسی رابطه دینداری نوجوانان و بزهکاری دانش‌آموزان دیرستان‌های تهران: چالش‌های دین و مدرنیته، انتشارات طرح‌نو، صص ۱۶۴-۱۹۶.
- سراج‌زاده، سید‌حسین، «نیمة پنهان، گزارش نوجوانان شهر تهران از کجری‌های اجتماعی و دلالت‌های آن برای مدیریت فرهنگی»، پژوهش‌نامه علوم انسانی دانشگاه شهید بهشتی؛ شماره ۴۱ و ۴۲، ۱۳۸۳، صص ۵۳-۸۴.
- سراج‌زاده، سید‌حسین و مهناز توکلی (۱۳۸۳)، «بررسی تعریف عملیاتی دینداری در پژوهش‌های اجتماعی»، از کتاب چالش‌های دین و مدرنیته، انتشارات طرح‌نو، صص ۵۷-۸۷.
- شایان‌مهر، علیرضا (۱۳۸۷)، دایرة المعارف تطبیقی علوم اجتماعی (کتاب اول)، سازمان انتشارات کیهان.
- شجاعی‌زند، علیرضا، مدلی برای سنجش دینداری در ایران؛ مجله جامعه‌شناسی ایران، دوره ششم، شماره ۱، صص ۳۴-۶۶.
- طالبان، محمدرضا (۱۳۷۸)، دینداری و بزهکاری در میان جوانان دانش‌آموز، معاونت پژوهشی وزارت آموزش و پرورش، نقل از خدایاری‌فرد.

طالبان، محمد رضا (۱۳۸۴)، سنجش دینداری و ارزیابی مدل اندازه گیری آن، گزیده مقالات همایش مبانی نظری و روان‌سنجی مقیاس‌های دینی، کاظمی پور، شهرلا (۱۳۷۴)، تحرک اجتماعی و مهاجرت، پایان‌نامه دکتری، دانشگاه تهران، کاظمی، عباس و مهدی فرجی (۱۳۸۵)، بررسی سنجه‌های مرتبط با دین در ایران؛ سازمان تبلیغات اسلامی، گلزاری، محمود (۱۳۸۴)، فرم تجدیدنظر شده مقیاس عمل به باورهای دینی، چکیده مقالات همایش مبانی نظری و روان‌سنجی مقیاس‌های دینی، مؤسسه پژوهشی حوزه و دانشگاه، وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی (۱۳۸۱)، رفتهای فرهنگی ایرانیان، تهران: دفتر طرح‌های ملی وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی.

- Albelaihi, Abdulaziz Abdurrahman (1997) "Development of a Muslim Religiosity Scale", PhD. Dissertation, University of Rhode ISLAND.
- Glock, Charles Y. and Rodney Stark (1965) *Religion and Society in Tension*, Chicago: Rand McNally.
- Greil, Arthur. L. and Thomas Robins (1994) "Exploring the Boundries of the Sacred", *Religion and Social Order*, 4:1-23.
- Hill Peter and Houd. Ralf (1998) *Measures of Religiosity*, Religious Education Press.
- Johnson. Byron R., Sung Joon Jang., David B. Larson and Spencer De Li (2001) "Does Adolescent Religious Commitment Matter? A Re-examination on the Effects of Religiosity on Delinquency", *Journal of Research in Crime and Delinquency*, Vol. 38, No.1.
- Perry. Tonya R. (2007) "Religiosity and Risk; the Influence of Adolescent Faith on Behavior", Vol. 38, No. 1.
- Serajzadeh, Seyed Hossein (1998) "Muslims Religiosity & Delinquency: An Examination of Iranian Youth", PhD. Dissertation Essex University.
- Witten, Dell-Autumn (2005) *Religion and Delinquency in the Context of Race and Place*, University of Maryland.

ضمیمه

گویه‌های سه سنجه دینداری مورد مطالعه به تفکیک هر سنجه

ردی.	محتوای گویه / سوال
	سنجه گلاک و استارک (ابعاد: ۱. اعتقادی، ۲. تجربی، ۳. پیامدی، ۴. مناسک)
۱	شیطان واقعاً وجود دارد
۲	اگر ما امری معروف و نهی از منکر را ترک کنیم، فساد و فحشا همه جا را بر می‌کند

۱	در روز قیامت به اعمال و رفتار ما دقیقاً رسیدگی می‌شود و نیکوکاران به بهشت و بدکاران به جهنم خواهند رفت
۲	قرآن کلام خداوند است و هرچه می‌گوید حقیقت محض است
۳	این دنیا بر از ظلم و جور با ظهور حضرت مهدی(عج) پر از عدل و داد خواهد داشت
۴	من به وجود فرشتگان اعتقاد دارم
۵	هنوز مطمئن نیستم که خداوند واقعاً وجود دارد
۶	کسی که به خدا ایمان دارد از مرگ نمی‌ترسد
۷	گاهی احساس می‌کنم به خدا نزدیک شدمام
۸	بدون اعتقادات دینی احساس می‌کنم زندگی ام پوج و بی‌هدف است
۹	هر گاه به حرم یکی از امامان و اولیا می‌روم احساس معنویت عمیقی به من دست می‌دهد
۱۰	بعضی وقت‌ها احساس ترس از خداوند به من دست می‌دهد
۱۱	گاهی احساس توبه می‌کنم و از خداوند می‌خواهم تا برای چیزی که نیاز نداشتم به من کمک کنم
۱۲	در مورد خرید و فروش مسروقات الکلی نباید این قدر سخت‌گیری کرد
۱۳	قتل در پرداخت مالیات کار نادرستی است
۱۴	رهبران سیاسی باید کاردان باشند، مذهبی بودن یا نبودنشان چندان مهم نیست
۱۵	به نظر می‌رسد بسیاری از قوانین اسلام را نمی‌توان در جامعه امروزی اجرا کرد
۱۶	با پدیده بدحجابی باید با قاطعیت مبارزه کرد
۱۷	زنان هم باید بتوانند در مسابقات ورزشی مثل فوتبال به عنوان تماشاجی شرکت کنند
۱۸	هر چند وقت یکبار برای ادای نماز جماعت به مسجد می‌روید
۱۹	در ایام ماه رمضان (چنانچه میریض یا مسافر نباشد) چقدر روزه می‌گیرید
۲۰	تا چه حد قرآن می‌خوانید
۲۱	تا چه حد با مسجد محل، هیئت مذهبی یا هر مؤسسه اسلامی دیر همکاری دارد
۲۲	ایا نماز می‌خوانید
۲۳	ایا در نماز جمعه شرکت می‌کنید
۲۴	ایا در مراسم اعياد مذهبی و عزاداری‌ها که در مساجد و تکیه‌ها تشکیل می‌شود شرکت می‌کنید
۲۵	ستجه شجاعی زند (ابعاد: ۱. اعتقاد، ۲. عبادات، ۳. اخلاقیات، ۴. شرعیات)
۱	تمام هستی مخلوق خداوندی است که شریکی ندارد
۲	محمد(ص) از جانب خدا به پیامبر مبعوث شده است
۳	قرآن کتاب الهی و کلام خداست و هر آنچه می‌گوید حقیقت محض است
۴	در روز قیامت به اعمال و رفتار ما دقیقاً رسیدگی می‌شود. نیکوکاران به بهشت و بدکاران به جهنم خواهند رفت
۵	وقتی با کسی قرار می‌گذارم یا قولی به کسی می‌دهم، سعی می‌کنم تا حد امکان به موقع به قولم عمل کنم
۶	در مقابل مردان ناصحون موهایم را کامل‌آمی پوشانم (ویژه زنان)

مقایسه تجربی سنجه‌های دینداری: دلالت‌های روش‌شناسانه کاربرد سه سنجه در یک جمعبت

۷	از نظر من آرایش غلیظ زن در مقابل مردان نامحرم هیچ اشکالی ندارد
۸	از نظر من پوشیدن لباس‌های تن و چسبان چه برای مرد و چه برای زن، اشکالی ندارد
۹	از نظر من استفاده از دستبند، انگشت و زنجیر طلا برای مردان اشکالی ندارد (ویژه مردان)
۱۰	در حد توان اهل امور خیر هستم
۱۱	در صورت اقتضای شرایط اهل امر به معروف و نهی از منکر هستم
۱۲	در هیچ شرایطی حاضر به دروغ گفتن نیستم
۱۳	وقتی دستم به چیز نجسی آلود می‌شود در اولین فرصت آن را می‌شوینم
۱۴	با آن دسته از دوستان یا فامیل که با یمندی دینی چنانی نداوند، کمتر رفت‌وآمد می‌کنم
۱۵	در انتخاب همسر به ملاک‌های دینی اهمیت زیادی می‌دهم
۱۶	دینداری تنها به قلب پاک است، نه عمل به دستورات دینی
۱۷	از نظر من نگاه همراه بالذات به نامحرم حرام است
۱۸	از نظر من خوردن شراب (نوشیدنی الکلی) حرام است
۱۹	در کمک به دیگران انتظار جیران متقابل ندارم
۲۰	آزار و اذیت دیگران را فراموش نمی‌کنم، اما آن‌ها را می‌بخشم
۲۱	آیا نماز می‌خوانید
۲۲	چقدر پیش می‌آید که بدون هر گونه عذر شرعی روزه‌های ماه رمضان خود را نگیرید
۲۳	آیا اهل شرکت در مراسم اعیاد مذهبی و عزاداری‌ها هستید
۲۴	تا چه حد اهل شرکت در مراسم شب‌های احیا در ماه رمضان هستید
۲۵	هرچند وقت یکبار برای ادائی نماز جماعت به مسجد می‌روید
۲۶	تا چه حد قرآن می‌خوانید
۲۷	تا چه حد در مجالس دعا در مساجد هیئت‌ها و اماكن مذهبی شرکت می‌کنید
۲۸	کدام‌یک از موارد زیر جزو ارکان نماز «نیست»؟ ۱. سلام نماز ۲. تکبیره‌الاحرام ۳. قیام متصل به رکوع
۲۹	پیامبر اسلام در چه ماهی مبعوث شد؟ ۱. ربیع ۲. شعبان ۳. ربیع الاول
	سنجه خدایاری فرد (ابعاد: ۱. شناخت و باور دینی، ۲. علائق و عواطف دینی، ۳. التزام و عمل به وظایف دینی)
۱	اعمال انسان‌ها در روز قیامت مورد رسیدگی قرار می‌گیرد
۲	پیشرفت علم مانع شناخت خداست
۳	پیامبران و امامان هدایت‌کننده انسان به سوی خداوند هستند
۴	اعتقادات دینی موجب عقب‌ماندگی زندگی ذیوی می‌شود
۵	اسلام بیان‌کننده احکام اساسی لازم برای سعادت پسر است

۶	هر گاه به زیارت امام رضا (ع) می‌روم احساس معنوی عمیقی در خود می‌یابم
۷	در زندگی من حواستانی رخ داده که به عدالت خدا شک کردم
۸	در راه خدا حاضرم جان خود را فدا کنیم
۹	حضرت محمد(ص) از طرف خداوند برای راهنمایی انسان‌ها مبیوت شده است
۱۰	به رغم مشکلات در زندگی خودم، سعی می‌کنم به دیگران کمک کنم
۱۱	ما هیچ‌گونه مسؤولیتی در برابر مسلمانان دیگر نداریم
۱۲	در صورت استطاعت مالی حتی به حج و زیارت خانه خدا خواهیم رفت
۱۳	برای رشد و تعالی معنوی عمل به احکام دینی ضرورت دارد
۱۴	احسان و نیکی به دیگران را وظیفه دینی خود می‌دانم
۱۵	دنیا وسیله رسیدن به آخرت است
۱۶	دین همه سوالات مربوط به سعادت اخروی انسان را پاسخگوست
۱۷	نعمت‌های خداوند را شکر می‌کنم
۱۸	بدون ارتباط با خدا زندگی برای مفهومی ندارد
۱۹	مذهب فقط در امور معنوی کاربرد دارد و در سایر امور زندگی کاربردی ندارد
۲۰	روزه به حفظ سلامت معنوی من کمک کرده است
۲۱	سعی می‌کنم نمازن قضا نشود
۲۲	ارادة خداوند در همه کارها مؤثر است
۲۳	ترک محramات را ضروری می‌دانم
۲۴	اعتقاد قلی به اسلام مهم است و خواندن نماز ضرورت ندارد
۲۵	همه احکام و قوانین الهی منطبق بر حکمتی است
۲۶	اعتقاد به خدا در حل مشکلات زندگی کمک می‌کند
۲۷	آخرت را کسی ندیده پس نمی‌توان به آن پاور داشت
۲۸	سعادت خود را از طریق عمل به قوانین الهی تضمین می‌کنم
۲۹	برای اعمالی که انجام می‌دهیم، در آخرت حساب و کتابی وجودندارد
۳۰	امام حسین (ع) الگوی آزادمردی و آزادگی است
۳۱	به عنوان وظیفة دینی به پدر و مادرم احترام می‌گذارم
۳۲	انسان بدون استفاده از دستورات پیامبران هم می‌تواند به سعادت کامل برسد
۳۳	جز خداوند کسی سزاوار پرستش نیست
۳۴	در رفع مشکلات زندگی، از خدا کمک می‌گیرم
۳۵	راه سعادت انسان‌ها اعتقاد و عمل به احکام الهی است

۳۶	مسلمانانی به خاطر اعتقادات خود از جوامع پیشرفت عقب مانده‌اند
۳۷	برای شناخت و عمل به احکام دین تقليید از مراجع را لازم می‌دانم
۳۸	به وجود فرشتگان و ملائکه اعتقاد دارم
۳۹	دین اسلام کامل ترین برنامه را برای سعادت انسان ارائه می‌کند
۴۰	پیامبران، کتاب‌های اسماعیلی و فرشتگان، ساخته ذهن و خیال ما هستند
۴۱	در همه شرایط زندگی تنها خدا را قابل پرسش می‌دانم
۴۲	کسب معلومات دینی وقت انسان را تلف می‌کند
۴۳	به دلیل وظيفة دینی به اصلاح بین افراد می‌پردازم
۴۴	بعد از مرگ زندگی اخروی وجود ندارد
۴۵	زندگی انسان با مرگ پایان نصی پذیرد
۴۶	پیروی از اولیای دین وظيفة همه ماست
۴۷	به خاطر آخرت، از لذت دنیا نمی‌توان چشم‌بیوشی کرد
۴۸	خداوند با بندگانش به عدالت رفتار می‌کند
۴۹	هنگام ملاقات با جنس مخالف به او دست می‌دهم
۵۰	وقتی تنها هستم با خدا راز و نیاز می‌کنم
۵۱	سعی می‌کنم حتی الامکان دروغ نگوییم
۵۲	در روزهای تاسوعاً و عاشورای حسینی احساس حزن و اندوه می‌کنم
۵۳	سفرهای سیاحتی را بر سفرهای زیارتی ترجیح می‌دهم
۵۴	در صورت وجود شرایط، امریمه معروف و نهی از منکر می‌کنم
۵۵	به تعهدات و پیمان‌های خود، حتی در شرایط سخت زندگی، پاییندم
۵۶	دوست دارم فرزندم را معتقد به دین اسلام تربیت کنم
۵۷	با افرادی که حقوق دیگران را ضایع می‌کنند ولی به من منفعت می‌رسانند دوست می‌شوم
۵۸	مفید هستم قضای روزه‌های را که نگرفته‌ام به جا آورم
۵۹	در گوش دادن به آهنجهای مختلف احکام شرعی را در نظر می‌گیرم
۶۰	در صورت انجام گناه احساس پشیمانی می‌کنم
۶۱	از دست دادن مال دنیا مرا اندوه‌گین می‌کند
۶۲	اگر نتوانم رفتار خلاف دیگران را تغییر دهم در دل از آن بیزاری می‌جویم
۶۳	نمایز من را از انجام عمل زشت و گناه بازداشته است
۶۴	در معاشرت با جنس مخالف، رعایت حدود اسلامی را لازم می‌دانم
۶۵	اعتقاد به خداوند باعث افزایش عزت نفس در من شده است

۶۶	کسب علم را وظیفه دینی خود می‌دانم
۶۷	از سخنان لغو بیهوده پرهیز می‌کنم
۶۸	اگر نماز قضا شود تراحت می‌شوم
۶۹	وظیفه ایمانی من ایجاد می‌کند که با مردم با خوشبوی برخورد کنم
۷۰	روحیه دینداری ایجاد می‌کند که مؤمنان را خوب بدانم مگر این که خلاف آن ثابت شود
۷۱	اگر رفتار زشتی از کسی ببینم «در صورتی که احتمال تأثیر بدhem» او را نهی از منکر می‌کنم
۷۲	زنگی دنیوی برایم عزیزتر از زنگی اخروی است
۷۳	امربه معروف و نهی از منکر وظیفه‌ای است که من کوشش دارم آن را انجام دهم
۷۴	برای حل مشکلات به اولیای خدا توصل می‌کنم
۷۵	برای جلب رضای خدا در جهت رفع اختلافات مردم کوشش می‌کنم
۷۶	آرزوی من زیارت خانه خداست
۷۷	در حممه امور به خدا توکل می‌کنم و از او کمک می‌جویم
۷۸	با وجود ناملایمات در زندگی شکرگزار خداوند هستم
۷۹	از آن چه خدا به من داده راضی و خشنودم
۸۰	اگر کسی مرا بونجاند انتقام می‌گیرم
۸۱	راز و نیاز با خدا را دوست دارم و به من آرامش می‌دهد
۸۲	در ماه رمضان روزه گرفتن زیاد برایم اهمیت ندارد
۸۳	اعتقادات دینی مرا از انجام کارهای نایست بازمی‌دارد
۸۴	همیاری و کمک به دیگران وظیفه دینی ماست
۸۵	اعتقادات دینی پایه و اساس رفتارم را شکل می‌دهد
۸۶	به هنگام کسب لذات دنیوی احکام شرعی را در نظر می‌گیرم
۸۷	زنگی ام را یا در نظر داشتن اعتقادات دینی برنامه‌ریزی می‌کنم
۸۸	به خاطر خداوند از خطای دیگران در روابط بین فردی چشم‌بوشی می‌کنم
۸۹	برای رضای خدا از خطای دیگران چشم‌بوشی می‌کنم
۹۰	برای دفاع از اعتقادات حاضرم همه چیز حتی جان خود را فدا کنم
۹۱	اشتغال ذهنی به مسائل دنیوی مانع حضور قلبی ام در نماز خواندن می‌شود
۹۲	پیامبران و امامان را الگوی خود قرار می‌دهم
۹۳	در ماه رمضان سعی می‌کنم از گناه پرهیز کنم
۹۴	سعی می‌کنم برای غیر خدا تلاش نکنم
۹۵	خد را به خاطر نعمت‌هایی که به من داده است شکر می‌کنم

۹۶	کتابهای دینی را مطالعه می‌کنم
۹۷	من در برایر مشکلات زندگی به خاطر خدا صبر کرده‌ام
۹۸	خوش‌اخلاقی و رفتار خوب با دیگران را وظيفة دینی خود دانسته و به آن عمل کرده‌ام
۹۹	اگر منافع شخصی ام ایجاد می‌کنم، دروغ می‌گویم
۱۰۰	برای رضای خدا با مردم مدارا می‌کنم
۱۰۱	به حیات پس از مرگ تردید دارم
۱۰۲	نسبت به افرادی که با دین دشمنی می‌کنند احساس خوبی ندارم
۱۰۳	اموالی را که به سختی به دست آورده‌ام، نمی‌توانم در راه اعتقادات دینی مصرف کنم
۱۰۴	در انتخاب دوست، مذهبی‌بودن او برای اهمیت فراوان دارد
۱۰۵	در حل مشکلاتم راز و نیاز با خداوند را مؤثر نمی‌بینم
۱۰۶	یاد خدا آرامش قلبی در دلم ایجاد می‌کند
۱۰۷	سعی می‌کنم نماز را اول وقت بخوانم
۱۰۸	در امور زندگی، به دعا و توکل به خداوند احساس نیاز می‌کنم
۱۰۹	نسبت به سرنوشت مسلمانان دیگر احساس مسئولیت می‌کنم
۱۱۰	در برایر تعددی به حقوق دیگران، برای حفظ منافع خود سکوت می‌کنم
۱۱۱	در روابط با دیگران با صداقت رفتار می‌کنم
۱۱۲	سعی می‌کنم کارهایم مطابق با احکام اسلام باشد
۱۱۳	اطرافیانم را نسبت به ادائی واجبات دینی و رعایت دستورات مذهبی تشویق می‌کنم

سید حسین سراج‌زاده، دانشیار گروه جامعه‌شناسی دانشگاه تربیت معلم تهران است (نویسندهٔ مسئول).
serajsh@yahoo.com

محمد رضا پویافر، کارشناس ارشد پژوهش علوم اجتماعی و پژوهشگر جهاد دانشگاهی است.
pouyafar@yahoo.com